

تک جہانگیر کے ہاتھ سے لکھا گیا ہے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

U Ime Allaha,
Milostivog,
Samilosnog

For Mr. Ajetullah Tashiri

from Asllan '97
Tehran

KNJIGA O ISLAMU ZA DECU

Druga knjiga

**Autor:
Ajatolah Ibrahim Amini**

**Prevod:
Mirjana Abdoli**



**Islamsko kulturno udruženje
„EHL- I BEJT“
Prizren**

SADRŽAJ

1. Predivna beba	9
2. Razgovori sa mojom tetkom	13
3. Radoznali dečak	18
4. Naše telesne potrebe	21
Allah, Sveznajući, Moćni	
5. Allahu Milostivi	24
6. Kako seješ, tako ćeš požnjeti	26
Kako radimo tako nam se vraća	
7. Život na Drugom svetu	30
8. Mogu li nas voditi slepi i izgubljeni?	33
Učitelji ljudskog roda	
9. Svesni vođa i učitelj ljudskog roda	37
10. Poslednji Allahov poslanik	38
Sveti poslanik Mohamad (S.A.)	
11. Mohamad al-Amin	41
Mohamad od Povernja	
12. Ljubazni i milostivi poslanik	45
13. Islam, savršena religija	48
Ko je musliman?	
Kur'an i Božija poruka	
14. Sveti Kur'an	51
15. Šta rade učenici?	53
Imam	
16. Prvi imam	56
Imam 'Ali (A.S) amir el - muminin	
17. Rad i velikodušnost	59
18. Drugi imam	63
Imam Hasan (A.S.)	

19. Nemilosrdni neprijatelj	65
20 Treći imam	68
Imam Husein (A.S.)	
21. Velikodušnost kao izraz ljubavi prema Allahu	69
22. Četvrti imam	72
Imam Sadžad, Zejnul - Abidin (A.S.)	
23. Usrdno moleći Allaha	74
24. Obavljanje namaza	77
Najbolja zaloga za Drugi svet	
25. Kako obavljamo namaz?	80
26. Održavanje higijene	88
27. Post	90
Značajan čin ibadeta	
28. Salam, reč ljubaznosti	92
Da li znate njegovo ime?	
29. Ponašanje prema roditeljima	95
30. Dete mučenik	98

Prva lekcija

Predivna beba

Zahra je dobila predivnog malog brata. Njegovo ime je bilo Madžid. Zahra je bila jako srećna i puno je volela svog malog brata.

Jednog dana, Zahra je stajala pored Madžidove kolenke i posmatrala ga.

„Draga majko”, rekla je, „kada će Madžid biti dovoljno veliki da bi se mogao igrati sa mnom? Toliko ga volim.“

„Budi strpljiva, draga moja Zahra“ rekla je njena majka. „Inšalah, Madžid će porasti i tada ćete se igrati zajedno.“

Iznenada, Madžid se probudio i počeo da plače svojim tanušnim glasićem. Zahra se ražalostila i rekla: „Majko, zašto plače Madžid?“ „Mislim da je gladan“ odgovorila je njena majka.

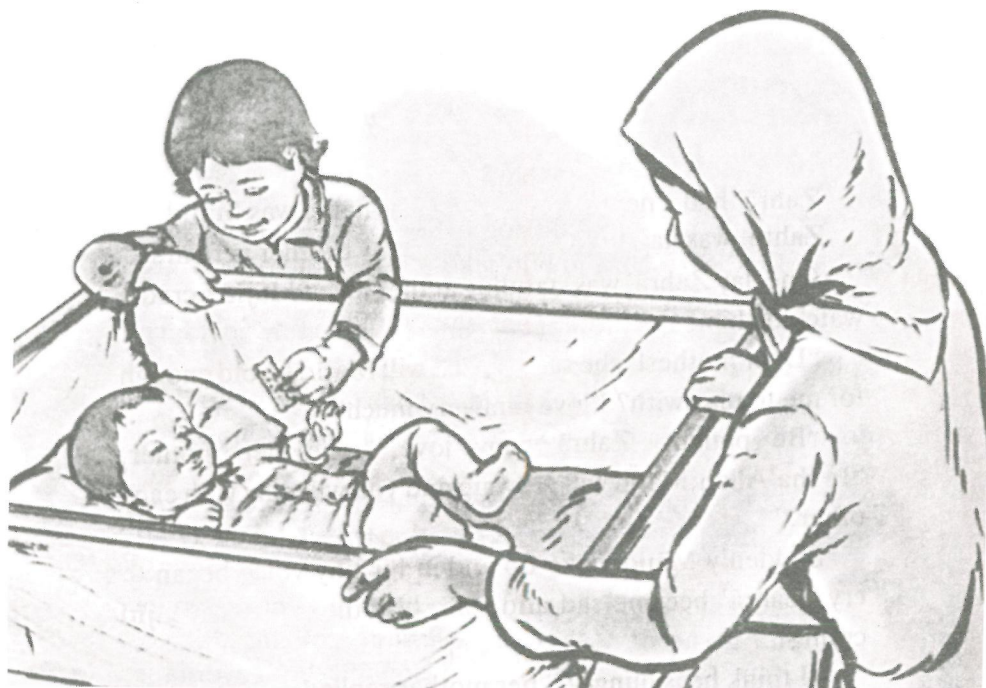
Zahra je pohitala da uzme keks da bi ga dala Madžidu; htela je da mu ga stavi u usta.

Njena majka je rekla: „Ne, draga Zahra! Madžid ne može da jede keks. Vidiš da nema ni jednog zuba. Bog zabranjuje da mu stavljaš bilo šta u usta. To bi se moglo zaglaviti u njegovom grlu i ugušiti ga.“

Zahra je bila začuđena i zapitala je majku: „Šta onda Madžid jede? Majka joj je rekla da je Madžidova hrana mleko. „On može da pije mleko i da bude dobro nahranjen.“

Majka je ustala, uzela bebu, stavila je preko svog kolena i položivši je na svoje grudi, počela da je doji. Madžid se privio sasvim uz svoju majku i uz pomoć svojih nežnih usana počeo da sisa.

Zahra je bila još više začuđena, za izvesno vreme je gledala u Madžida i svoju majku, a zatim je rekla: „Majko, da li uvek imaš mleka u svojim dojčkama?“



„Ne“, rekla je njena majka, „ranije nisam imala mleko, ali su se moje dojke napunile mlekom od dana Madžidovog rođenja.“

„Kako spravljaš mleko za Madžida, majko?“ upitala je Zahra.

„Ja samo jedem hranu i mleko za Madžida se stvara od te hrane.“ rekla je majka.

„Ali ti si i pre jela hranu“, rekla je Zahra. „Ali, zašto onda nisi imala mleko?“

„Da“, rekla je njena majka. „I pre sam jela hranu i nisam imala mleko, ali od kad je Madžid rođen, moje dojke su pune mleka, u suprotnom, Madžid bi gladovao.“

„Ali, ko je mislio na Madžida?, pitala je Zahra majku u čudu.

„Allah je stvorio Madžida“, odgovorila je njena majka, „i On je, takođe, mislio na Madžidovu hranu.“

„Allah zna da je bebi kad se rodi potrebna hrana. On zna da Madžid nema zube i da ne može jesti hranu kao mi, pa je zato napunio moje dojke mlekom kako bi moja mala, bespomoćna beba mogla imati najbolju i najzdraviju hranu.“

„Draga moja Zahra, mleko je potpuna i savršena hrana. Sadrži sve što je potrebno maloj bebi i savršeno odgovara njegovom malom sistemu za varenje.“

„Allah je, majko, zaista vrlo Ljubazan i Pametan“ rekla je Zahra. „Kada ne bi bilo mleka, šta bi jele male bebe?“

„Da, ćerko moja“, rekla je njena majka, „Allah je Taj Koji je bebu stvorio i Koji joj daje hranu. Allah je Pametan i Ljubazan i zato joj je dao mleko i sistem za varenje.“

„On zna za bebinu bespomoćnost i ljubav za bebu usađuje u srce njene majke, kako bi brinula za nju.“

„I Allah je naučio bespomoćnu, nemuštu malu bebu da plače kada je gladna, da bi ljudi došli i pomogli joj.“

Razmislite i odgovorite:

1. Šta je Zahra rekla svojoj majci dok je gledala Madžida?
2. Da li je Zahra volela svog malog brata? Kako znate?
3. Da li majka sama spravlja mleko za bebu? Zašto ne?
4. Kako znate da je Allah znao za Madžidovu budućnost?
5. Na osnovu čega znate da je Allah Pametan i Ljubazan?
6. Šta bi jele male bebe kad ne bi bilo mleka?
7. Šta bi se desilo kada majke ne bi volele svoje bebe?
8. Ko ispunjava majčino srce ljubavlju za njenu bebu?
9. Šta bi se desilo kada mala beba ne bi plakala kada je gladna?
10. Kako bi majka dojila dete, ukoliko ono ne bi znalo kako da sisa?
11. Ko je bebe naučio kako da plaču i sisaju?

*** Razmatrajte ova pitanja sa majkom novorođene bebe.***

Druga lekcija

Razgovori sa mojom tetkom

Otišao sam sa roditeljima u malo selo. Tamo je živela moja tetka i mi smo boravili kod nje. Moja tetka je vrlo inteligentna, puno radi i vodi dobro brigu o svojim gostima. Ona drži dve krave u svom dvorištu zbog mleka. Ona i njen



sin, Abas, donose seno, slamu i travu za krave, a moja tetka ih poji i daje im hranu. Ona ih muze i pravi sir, jogurt i buter. Moja tetka je za ručak pripremila sutlijaš. Bio je ukusan. Ona nam je, takođe, poslužila sir i jogurt.

Neposredno pred zalazak sunca, moja tetka je rekla da ide da pomuze krave. Uzela je čisto vedro i otišla u staju.

Abas i ja smo pošli s njom da bi joj pomogli. Mi smo držali tele, kako bi moja tetka mogla da pomuže kravu, majku ovog teleta.

Tele je bilo staro samo deset dana, ali je bilo lepo i vrlo jako. Nije moglo da miruje, htelo je da pobjegne od nas da bi pilo mleko.

Moja tetka je muzla kravu sve dok u njenim vimenima nije ostalo samo toliko mleka koliko je dovoljno teletu da popije.

„Sada pustite tele“, rekla je ona. „I ono može doći da dobije svoje mleko.“ Tele je odskakutalo od nas i požurilo ka majčinih vimenima. Uzelo je vime u usta i počelo da sisa mleko. Bio sam zadivljen teletovom spretnošću i snagom.

„Tetka“, rekao sam, šta tele jede što ga čini tako jakim i okretnim?“

„Ono pije samo mleko“, rekla je moja tetka. „Ali, mleko je potpuna i vrlo dobra hrana. Sve što je neophodno za rast i zdravlje tela nalzi se u mleku. Vitamini, minerali, masti, glukoza i sve druge stvari postoje u mleku. Samo mleko je dovoljno da obezbedi teletu sve što je potrebno njegovom telu.“

„Tetka“, pitao sam je, „da li je krava znala za telesne potrebe teleta? Da li ona zna šta da stvori u svom mleku za svoj podmladak? Da li ona zna kako da stvori tako bogatu, potpunu hranu?“



„Ne“, odgovorila je moja tetka. „Krava ne zna ništa o telesnim potrebama teleta, niti o sastavnim delovima svoga mleka. Krava ne stvara mleko svesno i na osnovu sopstvene želje.“

Ona je nastavila: „Allah je Taj Koji zna o potrebama teleta, i Allah je Taj Koji je ugradio u kravino telo fabriku potpuno opremljenu za proizvodnju mleka, obezbeđujući tako dovoljno mleka da bi tele pilo i raslo, kao i za našu upotrebu, od onoga što ostane.“

„Dragi moj Džavade“, nastavila je ona „mi živimo u jednom zadivljujuće harmoničnom svetu. Biljke koriste vodu, zemljište i sunčevu svetlost. Krave jedu travu koja se pretvara u mleko i mi, takođe, imamo koristi od onoga što preostane od teleta.“

„Ko je drugi do Allah, Svemogući i Sveznajući, bio svestan naših potreba i potreba teleta, i ko je stvorio mleko za nas sa takvim ustrojstvom i skladom?“

„Džavade, dragi, dodi bliže. Pogledaj bradavicu na kravinom vimenu. Bradavica na kravinom vimenu je puna malih otvora i kada tele sisa, mleko ističe kroz te otvore. Mleko ne curi kroz te otvore, niti previše mleka, pak, ulazi u teletovo grlo.“

„Naš Milostivi Allah je mislio na našu hranu i, takođe, na hranu za tele. I zato je stvorio više mleka u kravinim vimenima nego što je potrebno samom teletu.“



„Naš Sveznajući i Moćni Allah stvorio je ovu prijatnu i korisnu hranu za nas da bismo bili zdravi i jaki, da bi Ga obožavali i da bi Mu zahvaljivali, da bi radili teško i obrađivali zemlju koju nam je On stavio na raspolaganje, i da bismo uvek činili najviše što možemo da bismo pomogli onima od nas kojima je pomoć potrebna. To je ono što Allah očekuje od nas kao zahvalnost za sve Njegove blagodeti.“

Pitanja:

1. Čime je Džavad bio začuđen?
2. Koja hrana je bila uzrok teletove snage?
3. Šta znači da je „mleko potpuna hrana“?
4. Da li krava zna za sastavne delove svoga mleka? Da li ga ona stvara tako da ih ono sadrži?
5. Ko je stvorio potpuno opremljenu fabriku za proizvodnju mleka u telu krave?
6. Šta je Džavadova tetka rekla Džavadu kada mu je pokazala bradavicu na kravinom vimenu?
7. Ima li više mleka u kravinom vimenu od onoga koje je potrebno za tele?
8. Ko ima koristi od viška mleka?
9. Šta razumemo iz ustrojstva i sklada sveta?
10. Kakva je naša dužnost u odnosu na Allahove blagodeti?

Vežbanja:

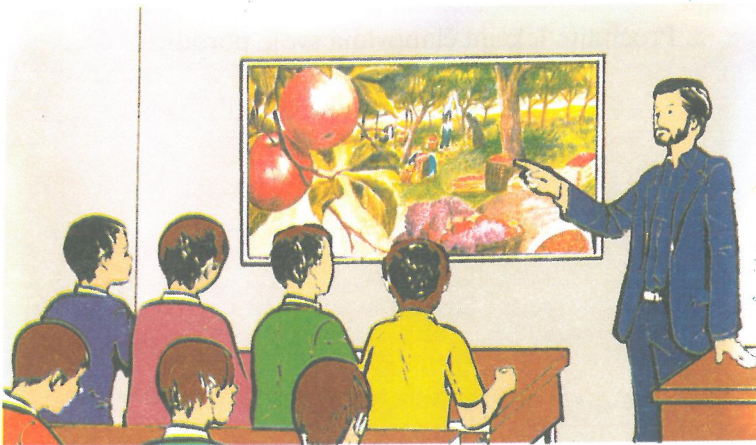
1. Upitajte svoga prijatelja da odgovori na gornja pitanja.
2. Pročitajte lekciju članovima svoje porodice.

Treća lekcija

Radoznali dečak

Hasan pohađa drugi razred. On je vrlo pametan i radoznao. Voli da nauči dobro svoje lekcije. On razmišlja o svemu, i ako nešto ne zna, on pita.

Jednog dana za vreme časa učitelj je rekao: „Našem telu je potrebna raznovrsna hrana. Ishrana, sem što nam utoljuje glad, takođe, čini dobro našem telu, i svaka vrsta hrane koju jedemo ima posebnu namenu.“



„Ukoliko želimo da trčimo i da se igramo, potrebna nam je energija. Energija daje toplotu našem telu i omogućava nam da se igramo i obavljamo druge aktivnosti.“

„Neke od namirnica koje jedemo daju nam energiju, kao na primer krompir, pirinač, šećer, ulje, urme, jabuke, suvo grožđe, kikiriki i drugo.“

„Takva hrana je potrebna svima nama, a oni koji rade imaju veću potrebu za hranom.“

„Pojedine namirnice, kao što su meso, jaja, mleko, sir, itd ... neophodne su telu da bi raslo.“

„Našem telu su, takođe, potrebni minerali i vitamini. Vitamina ima u svežem voću i povrću, dok meso, mleko, džigerica, jaja, spanać i drugo povrće, takođe, sadrže minerale.“

„Za rast i zdravlje našeg tela potrebno je mnogo toga, a sve što mu je potrebno nalazi se u različitim vrstama hrane.“

„Da bi porasli i ostali zdravi moramo jesti te različite vrste hrane.“ rekao je na kraju učitelj.

Hasan je zamolio za dozvolu da govori i rekao je: „Mislio sam da ishrana samo utoljuje glad, ali sada shvatam da je našem telu potrebna raznovrsna hrana da bi raslo i da bismo mi ostali zdravi i snažni. Sada znam da je potrebno da jedemo mnogo različitih stvari da bi ostali zdravi.“

„Da“, rekao je učitelj, „a srećom, sve što je našem telu potrebno, postoji na svetu. Imamo različito voće i različite vrste povrća, pirinač, žito, pasulj, grašak, sočivo i različite vrste oraha. Ukratko, ima svega.“

„Drveće nam rađa plodove da bi smo ih jeli, a životinje nam daju mleko i meso.“

„Zato mi, deco, recite: Ko je mislio i znao za naše potrebe, i ko je stvorio unapred sve što nam je neophodno?“

„Da, deco. To je Allah Koji je svojom milošću stvorio sve za nas i Ko nam je dao snagu i razum da obrađujemo zemlju da bismo mogli posaditi šta nam je potrebno. Mi se koristimo Njegovim blagodatima, zahvaljujemo Mu, i koristimo ih da bi pomogli drugima.“

„Nijedna sposobna osoba koja ne radi, i ne pomaže ugroženima, nema pravo da se koristi tuđim radom. Vi,

takođe, morate pomagati svojim roditeljima i doprinositi društvu, pošto vi znate da Allah ne voli one koji su sebični i lenji. Brinite i pomažite siromašnima i gladnima u svetu i pokušajte da odbranite njihova prava.“

Razmislite i odgovorite:

1. Ukoliko nešto ne razumete, šta činite?
2. Ukoliko ne jedete izvesno vreme u kakvom ćete stanju biti? Zašto?
3. Možete li pobrojati sve potrebe svoga tela?
4. Kako se zadovoljavaju naše telesne potrebe?
5. Kako nam služe životinje i biljke?
6. Ko je Taj Ko je mislio na nas i stvorio sve što nam je potrebno?
7. Šta je naša dužnost na svetu?
8. Čija je dužnost da obrađuje zemlju?
9. Ko nema pravo da se koristi tuđim trudom?
10. Da li vi pomažete svojim roditeljima? Kako?
11. Na koji način moramo brinuti i pomagati siromašnima i gladnima na svetu?

Četvrta lekcija

Naše telesne potrebe

Allah, Sveznajući, Moćni

Našem telu je potrebna raznovrsna hrana. Šta bi radili ukoliko ne bi imali raznovrsnu hranu? Da li bismo bili sposobni da se krećemo i obavljamo naše aktivnosti?

Za zdravlje našeg tela, moramo popiti izvesnu količinu vode. Šta bismo uradili ukoliko ne bi bilo vode?

Šta bi radili ukoliko ne bi imali usta da jedemo i pijemo?

Šta bi radili ukoliko ne bi imali zube da sažvaćemo hranu?

Srećom, sve što nam je u životu potrebno postoji na svetu. Potrebno nam je razno voće - koje postoji. Potrebno



nam je raznovrsno povrće - koje postoji. Kada ožednimo, potrebna nam je voda - koja postoji. Da li znate Ko je znao za sve naše potrebe i Ko je stvorio stvari da ih sve zadovolji? Kako se zahvaljujemo za sve te blagodeti?

Takođe, imamo usta da pijemo i jedemo njima. Imamo ruke da uzmemo hranu i da je stavimo u naša usta. Imamo stomak da svarimo hranu. Imamo oči da vidimo, uši da čujemo i jezik da okusimo i da govorimo njime.



Sve što nam je potrebno za naše zdravlje i rast postoji u svetu. Iz ovakvog ustrojstva i posebnog odnosa koji postoji između nas i ostatka sveta, shvatamo:

Stvorio nas je Sveznajući i Svemogući Stvoritelj, Koji je predvideo sve stvari za kojima mi imamo potrebu.

Taj Stvoritelj je Allah. On je Sveznajući i Svemoćni.

Kada ne bi bio Sveznajući, ne bi znao šta nam je potrebno.

Kad ne bi bio Svemogući, ne bi bio u stanju da stvara te stvari.

Zato razumemo da je Allah Sveznajući ('Alim) i Svemogući (Kadir).

Allah je Ljubazan i voli sva Svoja bića. On je stvorio sve ove blagodeti za svakoga. Mi svi imamo pravo na život i uživanje Njegovih blagodeti. Ali, mnogima od nas su uskraćene Njegove blagodeti usled zlodela zločinaca i tlačitelja. Mnogi od nas nemaju pristupa dovoljnoj količini

hrane i plodova. Pojedini od nas su čak lišeni pijaće vode. Muslimani moraju misliti i brinuti se o drugima. Musliman ne sme nikada jesti, ili piti, onoliko koliko on (ili ona) želi, a da ne pomisli na siromašne i ugrožene. Mi svi zajedno moramo nastojati da ovaj svet učinimo boljim mestom za život i da zadovoljimo potrebe siromašnih i da odbranimo njihova uskraćena prava.

Vežbanja:

a.) Možete li pročitati ovu lekciju tečno, bez činjenja ijedne greška?

Organizujte takmičenje sa svojim drugovima da bi utvrdili ko je bolji.

b.) Postavite tri pitanja iz ove lekcije i pitajte svoje drugove da na njih odgovore.

c.) Smislite i druga vežbanja i rešite ih.

Peta lekcija

Allahu Milostivi

Allahu Milostivi! Ti Koji si stvorio sva Tvoja stvorenja!
Ti Koji ih sve voliš!

Allahu Milosrdni! Stvorio si nas da budemo srećni na ovom svetu i da živimo u blaženstvu na Drugom svetu.

Allahu Milosrdni! Bio si izuzetno dobar kada si nam poslao poslanike i izabrao imame i vođe da nas vode na ispravan put i da nas nauče ispravnom načinu života, da bismo bili srećni na ovom i na Drugom svetu.

Allahu Voljeni! Ti voliš da sva Tvoja stvorenja čine dobra dela i želiš da oni koji čine zla dela dođu k sebi i vrate se Tebi i krenu pravim putem.

Allahu Milosni! Rekao si nam da budemo ljubazni jedni prema drugima i da težimo ka oslobođenju siromašnih i lišenih, i da ne činimo nevolje drugima. Zapovedio si nam da budemo od pomoći potlačenima i da im pomažemo. Naučio si nas da budemo neprijatelji tirana i tlačitelja i da se borimo protiv njih.

Allahu Sveti! Učini nas svesnim svojih dužnosti i pomogni nam da ih ispunimo i budemo među Tojim najpravednijim slugama.

Vežbanja:

- a.) Vežbajte da čitate lekciju najbolje što možete.
- b.) Napišite rezime lekcije.
- c.) Čitajte lekciju članovima vaše porodice.

Šesta lekcija

Kako seješ, tako ćeš požnjeti

Svako delanje stvara posledicu. Nema činjenja bez posledice. Ime ovog čoveka je Hadž 'Ali. Hadž Ali je inteligentan čovek koji naporno radi. On teško radi, sadi drveće i hrani ga. Pogledajte njegov divni voćnjak. To je voćnjak Hadž 'Alija. Njegove voćke su porasle i donele plod. Hadž 'Ali i njegova porodica skupljaju plodove. Ponešto od toga će upotrebiti za sebe, a ono što ne budu mogli iskoristiti, to će prodati. Tako će se okoristiti od novca koji zarade.



Hadž 'Ali ima sam dobar i život i, takođe, čini uslugu drugima.

Ko god čini dobra dela i pomaže ljudima na ovom svetu, biće bogato nagrađen na Drugom svetu.

Ovaj čovek je lenj i besposlen. Njegova zemlja je ogoljena i opustošena. Na njoj nema ni drveta ni cveta.

U leto, kad svi ostali seljani kupe svoju žetvu i beru svoje plodove, on će biti žalostan. Reći će:

„Kako bih želeo da sam i ja zasadio drveće!“

„Kako bih želeo da i ja imam vinograd!“

Tako, ko god ne radi neće imati korist, ko ne radi ostaje tužan i bespomoćan!



Razmislite i odgovorite:

1. Kakva vrsta čoveka je Hadž 'Ali?
2. Šta radi Hadž 'Ali i kakav rezultat postiže?
3. Šta znači da je ovaj svet „bašta“ Drugog sveta?
4. Kakav je rezultat ako se ne radi ništa? Zašto oni koji ne radi postaju tužni i kaju se?



Dopunite sledeće rečenice:

- a. Ko god ne radi ništa ne i ostaje i
- b. Oni koji ne rade ništa žale i kažu sebi:
- c. Zemlja lenjog čoveka je
- d. Ovaj svet je „.....“ Drugog sveta.
- e. Kako Hadž 'Ali teško, on ima dobar život i, takođe, drugima.

Kako radimo tako nam se vraća

Masud stoji okrenut planinama. On viče: „Hej! Hej!...“

Zvuk Masudovog glasa udara o planine i vraća se natrag Masudu. Kada ga Masud čuje, njemu to izgleda kao da planina, takođe, govori: „Hej! Hej!...“

Sva naša dela, takođe, imaju svoj „eho“ i vратиće nam se jednog dana. Ukoliko su naša učinjena dela dobra, njihov povratak nama će, takođe, biti dobar, i mi ćemo biti nagrađeni za njih. Ali, ukoliko smo činili loša dela, njihov povratak će biti loš za nas i učiniće nas nesretnim.

Mi ćemo primiti potpunu nagradu i potpunu nadoknadu za sva naša dela, dobra i loša, na Drugom svetu.

Razmislite i odgovorite:

1. Šta Masud viče ispred planine? Šta on čuje kada se vrati zvuk njegovog glasa?
2. Da li volimo povraćaj naših dobrih dela? Zašto?
3. Gde ćemo dobiti potpunu nadoknadu za sva svoja dela?

Dopunite sledeće rečenice:

- a. Sva naša dela imaju svoj „...“ i nema izbora, sem da se nama.
- b. Naša dobra dela će imati povratak.
- c. Naša loša dela će imati loš za nas i učiniće nas tužnim.
- d. Mi ćemo dobiti potpunu i celovitu nagradu za naša dela na

Sedma lekcija

Život na Drugom svetu

Saida je stara devet godina i ide u treći razred. Ona je pametna i radoznala devojčica. Često postavlja pitanja i uvek pamti odgovore.

Jednog dana je upitala svoju majku: „Majko, šta je ovo? Budimo se i svakog jutra doručujemo. Otac odlazi na posao, a ja odlazim u školu, dok ti ostaješ ovde i obavljaš sve tvoje poslove. Uveče se otac vraća sa posla kuća. Večeraemo, a onda opet spavamo do sledećeg jutra!“

„Potom ponovo radimo iste stvari sutra, i prekosutra, i nakosutra i tako dalje...“

„Čemu sve to, majko? Zašto mi svi živimo? Dečaci postaju muškarci, devojčice postaju žene, mi svi starimo i zatim, kad umremo, naš život je završen! Mi činimo sve ovo samo zato da bi umrli?! Kao što je baka umrla? Kako besmisleno! Kakva ništavost!“

Saida je pokušavala da objasni majci da je život koji vodimo potpuno besmislen. Svakog dana samo ponavljamo obrazac iz prethodnog dana. Jedemo, spavamo, radimo i, na kraju naših života, umiremo, bez ičega što bi ostalo iza naših napora. Pokušavala je da kaže da mi umiremo i da posle nas ne ostaje ništa.

„Saida, draga moja“ rekla je njena majka „naši životi i naponi nisu besmisleni i bez rezultata. Mi ne bivamo uništeni približavanjem smrti, naši životi se ne završavaju.

Nasuprot, mi iz ovog sveta prelazimo na Drugi svet, a tamo moramo odgovarati za sva naša dela.“ „Draga Saida, na Drugom svetu ćemo ostati večno živi. Oni koji rade dobro ići će u dženet i živeće u udobnosti i blagostanju, a oni koji čine zlo ići će u džehenem i biće kažnjeni za svoje grehe na ovom svetu.“

„Blagoslovi i zadovoljstva Drugog sveta su bolji od blagoslova i zadovoljstva na ovom svetu. Bezgrešni su. Oni koji idu u dženet večno su podvrgnuti posebnoj Allahovoj pažnji i ljubavi, Njegovoj Božanskoj Plemenitosti, i On će uvek slati nove blagoslove za njih. Oni koji odlaze u dženet uživaju nove blagodeti i pogodnosti i Svetu Ljubav njihovog Gospodara, i oni će večno živeti u blagoslovu i sreći.

Allah nam u Kur'anu kaže:

„Nismo vas uzalud stvorili, i vi ćete Nam se vratiti na Drugom svetu.“

Razmislite i odgovorite:

1. Šta je Saida smatrala beskorisnim i besciljnim? Zašto?

2. Šta joj je rekla njena majka?

3. Da li mi bivamo uništeni smrću? Ukoliko bismo bili uništeni smrću, da li bi naši životi bili uzaludni?

4. Gde ćemo odgovarati za sva naša dela?

5. Kako će oni koji čine dobra dela živeti na Drugom svetu? Kako će živeti grešnici?

6. Šta znači da je „ovaj svet bašta Drugog sveta“?

Vežbanja:

a. Raspravljajte o sadržaju ove lekcije sa članom vaše porodice.

b. Napišite odgovor na gornja pitanja i pročitajte ih vašim drugovima iz razreda.

c. Prepišite razgovor između Saide i njene majke i pričvrstite ga na zid vaše učionice.

Osma lekcija

Mogu li nas voditi slepi i izgubljeni?

Ovaj čovek je izgubio svoj put i vrti se u krug. Može li neko ko je sam izgubljen i vrti se u krug da vodi nekog drugog?

Može li on voditi druge do njihovog odredišta?

Da li bi vi sledili nekoga ko ne zna put?

Može li neko ko ne zna da čita i piše podučavati druge kako da pišu i čitaju?



Znači, vođa i prethodnik mora biti učen i svestan. U suprotnom, on ne može voditi, ni nadgledati ljude i voditi ih ka njihovom odredištu.

Šta rade ova deca?

Ko ih podučava?

Da li ste vi znali kako da čitate i pišete pre nego što su vas tome naučili?

Ko vas je naučio kako da čitate i pišete?

Da li ste mogli da naučite kako da čitate i pišete bez pomoći učitelja ili instruktora?

Znači, odeljenju je potreban učitelj.

Učitelj je vođa učenika. On izdaje zapovesti odeljenju i podučava učenike.

Poslanici su, takođe, narodni učitelji. Oni upućuju ljude i ukazuju im na najbolji životni put. Oni upućuju ljude tako da čine dobra dela i slede ispravan put ka spasenju.

Učitelji ljudskog roda

Ljudska bića su po prirodi lakomislena. Ona ne mogu sama pravilno razlučiti dobro od zla. Ona ne poznaju potpuno Allaha, svog Stvoritelja. Ukoliko su prepuštena sama sebi ona ne znaju pravu nardbu ili zakon. Ona ne poznaju prave puteve i načine života.

Ona nisu sažaljiva, niti žele dobro jedno drugome. Ne znaju ništa o Drugom svetu. Ona ne znaju šta da čine da bi dostigli sreću na ovom i na Drugom svetu.

Njima je potreban vođa i učitelj da bi im pokazao bolji životni put. Zato je Allah izabrao poslanike da budu učitelji ljudskom rodu i da mu ukažu na najbolji i najuzvišeniji životni put.

Poslanici podučavaju ljude lepom ponašanju i kako da obožavaju Jednog Boga.

Poslanici su zasejali seme lepe etike među ljudima. Oni su utemeljili obožavanje Allaha i ljubav za svog bližnjeg, i ukazali ljudskom rodu na bolji, dostojanstveniji život.

Poslanici su bili ti koji su povelili ljudski rod ka progresu do nivoa koji je on danas dostigao. Svima nama su potrebni poslanici kako bismo dobili od njihovih poduka i živeli u sreći na ovom i na Drugom svetu.

Oduvek su poslanici bili među ljudima i uvek su im govorili o Allahu i dobroti.

Razmislite o odgovorite:

1. Ko odabira poslanike?
2. Ko ljudima ukazuje na bolji, dostojanstveniji život?
3. Može li izgubljena osoba da vodi i upravlja drugima?
4. Može li neko ko sam ne zna da čita i piše podučavati druge da čitaju i pišu?
5. Ko je posejao seme lepog ponašanja među ljudima?
6. Kakvu odgovornost je Allah dao poslanicima?

Dopunite sledeće rečenice:

a. Vođa i prethodnik mora da bude i
U suprotnom, ne može ih odvesti na njihov

b. Poslanici pokazuju bolji, dostojanstveniji
životni put.

c. Allah im je ovaj put.

d. Svi ljudi poslanike kako bi imali koristi od
njihovog

Deveta lekcija

Svesni vođa i učitelj ljudskog roda

Poslanik je svesni vođa i učitelj ljudi. On zna sve što je neophodno za predvođenje ljudi. On zna sve poduke o religiji i poznaje sva dobra i sva zla dela.

Poslanik dobro poznaje Allaha. On je upućen u prirodu Drugog sveta i zna o dženetu i džehenemu. On je savršeno svestan dobrog i lošeg ponašanja i ophođenja. On je prvi među ljudima u znanju i niko ne može dostići njegovo mesto.

Allah, Sveznajući i Svemogući, stavio je sva znanja poslaniku na raspolaganje kako bi mogao voditi i nadgledati ljude. Poslanik je učitelj ljudima i njihov savršeni vođa.

Deseta lekcija

Poslednji Allahov poslanik Sveti poslanik Mohamad (S.A.)

Poslanik Mohamad (S.A.) bio je rođen 17. dana meseca rabiul - avala, u gradu Meki, od roditelja Abdulaha i Amine. Još nije bio rođen, kada je umro njegov otac Abdulah. Njegova majka je živela do Mohamadove šeste godine, a potom je i ona umrla.

Posle Aminine smrti, o njemu je brinuo njegov deda, Abdul-Mutalib. Abdul-Mutalib je mnogo voleo Mohamada i bio mu je mnogo privržen. On je od jevrejskih i hršćanskih učenjaka saznao da će se veliki poslanik pojaviti u Meki i u Mohamadu (S.A.) je video njegove znake. Abdul-Mutalib je bio vrlo poštovan među Arapima. Sedeo je pored Kabe i ljudi bi sedeli oko njega, Mohamad je bio jedini koji je uobičajavao da sedi pored njega. Ponekad, kada su želeli da spreče Mohamada da se približi svom dedi, Abdul-Mutalib bi im rekao:

„Pustite da dođe moje dete. Kunem se Allahom, na njegovom licu su vidljivi veliki znaci. Vidim dan kada će on postati vaš veliki vođa i osloboditi vas poniženja, nepravde i tlačenja.“

Abdul-Mutalib je stavljao Mohamada pokraj sebe i milovao mu leđa. I, zato što je znao za Mohamadovu budućnost, uvek je bio sa njim, obedovao sa njim, brinuo se

o njemu, i razdvojao se od njega samo kada je to neophodno.

Još od detinjstva, Mohamad (S.A.) je bio vrlo živahan i inteligentan. Njegov ujak, Abu Talib, je rekao o njemu:

„Kad god je Mohamad počinjao da obeduje rekao je: „Bismillah“, a po okončanju svog obroka zahvalio bi Allahu rekavši: „al-hamdu lillah“. „Nikada nisam čuo da je Mohamad rekao laž, niti sam ga ikada video da čini šta loše. Nikada se nije glasno nasmejao i njegov smeh je bio osmeh. Bio je ljubazan prema drugoj deci i nikada nije zvao nikoga lošim imenima.“

Razmislite i odgovorite:

1. Koje godine je rođen poslanik Mohamad (S.A.)?
2. Kako se zvao njegov otac? Kako je bilo ime njegove majke?
3. Kakav je odnos bio između Mohamada (S.A.) i Abdul-Mutaliba? Šta je Abdul-Mutalib rekao o njemu?
4. Šta su govorili jevrejski i hrišćanski učenjaci u vezi njega?
5. Kako se Mohamad (S.A.) ponašao u detinjstvu? Šta je njegov ujak rekao za njega?

Vežbanja:

- a. Pročitajte lekciju nekom od članova porodice.
- b. Napišite odgovor na peto pitanje.
- c. Razmislite i postavite još dva pitanja u vezi ove lekcije.

Jedanaesta lekcija

Mohamad al - Amin **(Mohamad od Poverenja)**

Jedne godine, ljudi iz Meke su obnavljali svetu Kabu. Sveta Kaba je prva kuća za klanjanje koja je ikada izgrađena na zemlji, a izgradio ju je sveti prorok Ibrahim sa svojim sinom Ismailom (A.S.). Sada su svi ljudi iz Meke radili zajedno da je obnove.

Zid Kabe je dostigao od posebnog mesta gde je crni kamen, zvan al-Hadžar-al-Asvad, morao biti postavljen. Al-Hadžar-al-Asvad je vrlo poštovan deo Kabe. Svaki velikaš iz Meke je želeo da, prestiža radi, pribavi čast sebi i svom plemenu postavljajući crni kamen na njegovo posebno mesto. Postepeno se izrodila velika svađa i radovi su obustavljeni. Svi velikaši su govorili: „Ne, ja moram biti taj koje će postaviti Al-Hadžar-al-Asvad na mesto.“

Sukob je postao vrlo oštar i situacija je postala opasna. Meka je bila na ivici građanskog rata, i velikaši su počeli davati upute svojim plemenima da se pripreme za boj.

Tada je progovorio mudri čovek: „Ljudi, ne pravite rat među sobom. Rat razara kuće i gradove, izaziva jad i patnju među ljudima. Ne sledite puteve neznanja, pronađite rešenje za svoj problem.“

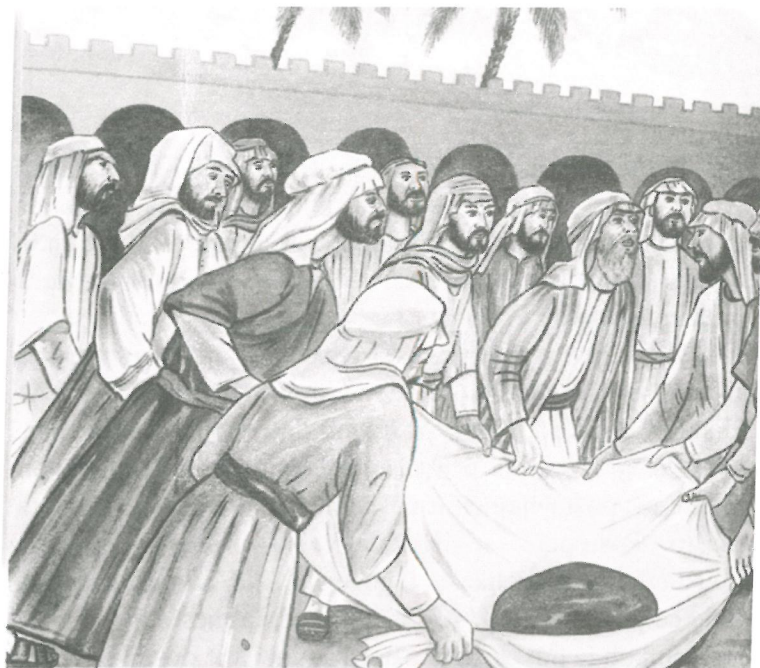
„Šta da učinimo?“ upitali su velikaši iz Meke. „Kakvo je rešenje za naš problem?“

„Morate izabrati jednog sudiju da vam presudi i razreši vaš konflikt“, rekao je mudri čovek.

„Prihvatamo“ jednoglasno su rekli velikaši. „To je dobar predlog, ali ko će presuditi?“

Svi velikaši su hteli da sudija bude iz njihovog sopstvenog plemena, da bi presudio njima u korist. Opet je plan doveo do rasprave.

Zatim je isti mudri čovek načinio drugi predlog.



„Kako niste u stanju da izberete jednog sudiju, postavite prvu osobu koja uđe u al-Masdjid al-Haram, da bi presudila među vama.“

„Prvu osobu koje uđe na ova vrata“, dodao je pokazujući na jedna od vrata Svete Džamije.

„Slažemo se“, rekli su.

Njihove oči su bile uprte u vrata. Svi su bili zabrinuti i njihove misli su bile zaokupljene time ko će ući na vrata, i presuditi među njima, i u korist čijeg plemena.

Ušao je mladi čovek i svi su osetili olakšanje.

„To je Mohamad“, počeli su da govore. „Mohamad al-Amin. Mohamad od Poverenja, ko bi mogao biti bolji? Prihvatamo njegovo presuđenje.“

Kada je Mohamad ušao u džamiju svi ljudi su se okupili oko njega i rekli mu sve o ovom sukobu. Razmislivši na trenutak, Mohamad im je potom rekao:

„Svi vodeći ljudi iz Meke moraju učestvovati u ovom važnom poslu.“

Ljudi su bili začuđeni. „Kako je to moguće?“, pitali su se.

Mohamad je dao uputstva vođama svakog plemena da budu prisutni. Svi su bili prisutni, Mohamad (S.A.) je skinuo svoj ogrtač, raširio ga po zemlji i postavio al-Hadžar-al-Asvad preko njega. Zatim je svim vođama rekao da zajedno podignu ogrtač i odnesu pored Kabe.

Zatim, kada su tako učinili, Mohamad je nežno pomerio al-Hadžar-al-Asvad na njegovo posebno mesto.

Svi ljudi iz Meke su bili zadovoljni i čestitali su Mohamadu na njegovoj spretnosti.

U to vreme, Mohamad je bio još uvek vrlo mlad i još uvek mu nije bila poverena njegova poslanička misija. Bilo kako, bio je toliko pošten i istinoljubiv da je bio poznat kao Mohamad al-Amin, što je značilo „Mohamad od Poverenja“. Ljudi su u njega imali potpuno poverenje i poveravali su mu svoje dragocenosti. Mnogo je pazio na poverena dobra i na to da ih vrati njihovim vlasnicima kad god su to oni želeli. Ljudi su mu se obraćali radi otklanjanja nesporazuma i razlika u mišljenjima, i svi su prihvatili njegovo mišljenje.

*** Neka je mir i blagoslov uz našeg poštenog i dostojanstvenog poslanika.***

Razmislite i odgovorite:

1. Po čemu je bio poznat Mohamad kao mlad čovek?
2. Šta su rekli ljudi kada je Mohamad ušao u al-Masdzid-al-Haram?
3. Koje je najpouzdaniji od vaših prijatelja?
4. Da li vam vaši prijatelji veruju? Da li prihvataju vaše posredovanje?
5. Da li ste pozajmili knjigu iz biblioteke? Kako pazite na nju?

Vežbanje:

- a. Napišite rezime priče iz ove lekcije i pročitajte ga vašim drugovima iz razreda.
- b. Nacrtajte sliku jedne scene iz ove priče.
- c. Pročitajte lekciju članovima vaše porodice..

Dvanaesta lekcija

Ljubazni i milostivi poslanik

Sveti poslanik Mohamad (S.A.) bio je uvek dobar i milostiv sa slabima, starim i mladim. On je čak uobičajavao da se uzdržava u produžavanju klanjanja i sedžde u namazima da ne bi stvorio teškoće za ostarele i bolesne.

Jednog dana produžio je klanjanje više nego uobičajeno. Jedan od poslanikovih pratilaca, koji je obavljao molitvu tokom tog bogoslužjenja, je rekao:

„Podigao sam glavu posle klanjanja, kao što je uobičajeno, ali kada sam uvideo da se sveti poslanik još uvek klanja, vratio sam se klanjanju i tada sam čekao da sveti poslanik prestane sa klanjanjem i da kaže: „Allahu akbar“. Posle dužeg vremena, čuo sam ga kako kaže „Allahu akabar“ i tada sam podigao glavu. Niko nije znao zašto je on produžio klanjanje za tako dug i neuobičajen period.“

„Kada je namaz okončan, jedan od pratilaca je prišao poslaniku, govoreći: „Allahov poslaniče, u namazima uvek vrlo kratko obavljaš sedžde. Šta je učinilo da produžiš sedžde danas?“

„Sveti poslanik mu je odgovorio: „Kada sam se klanjao, baš sam hteo da podignem glavu, kada je moj mali unuk Husein došao i seo na moja leđa. On je želeo da tu malo posedi, a ja nisam želeo da ga razočaram, tako da sam produžio klanjanje dok on sam nije odlučio da siđe.“

Naš sveti poslanik je toliko voleo decu da je imao razumevanje za njih čak i u toku namaza. Sveti poslanik je govorio svojim pratiocima:

„Dobrota i ljubaznost prema deci su deo poslaničkog ponašanja.“

„Ko god ne poštuje starije i nije dobar prema deci, nije musliman.“

Razmislite i odgovorite:

1. Zašto je sveti poslanik (S.A.) činio kratke sedžde za vreme namaza?
2. Zašto je toga dana produžio klanjanje?
3. Kako se sveti poslanik (S.A.) ponašao prema deci?
4. Šta nam je on govorio u vezi dece?
5. Šta nam je govorio u vezi starijih?
6. Kako se poslanici ponašaju sa decom?
7. Kako se vi ponašate prema svojim roditeljima i učiteljima?
8. Kako se odnosite prema mlađima od sebe?

Vežbanje:

Smislite neka interesantna i korisna vežbanja u vezi sa ovom lekcijom.

Trinaesta lekcija

Islam, savršena religija

Religija islama je najbolja i najsavršenija od svih religija. U svojoj milosti i ljubaznosti Allah nam je poslao religiju islama preko svetog poslanika Mohamada (S.A.), koji nas je naučio načinu ibadeta Allahu i najboljem životnom putu. Allah nam u Kur'anu kaže:

„Kad god neko odbaci islam i odabere neku drugu religiju, to neće biti prihvaćeno i biće među gubitnicima na Drugom svetu.“

Religija islama nas uči istinskom Allahovom učenju, kako da se ponašamo sa našim roditeljima, kako da se ponašamo sa drugim ljudima, i šta da činimo da bismo bili srećni na ovom i na Drugom svetu.

Religija islama nas uči dozvoljenim (halal) i nedozvoljenim (haram) stvarima, koje ne smemo činiti.

Religija islama je ključ za slobodu za sve potlačene ljude sveta.

Ko je musliman?

Musliman je osoba koja:

- a. Veruje u Jednog Allaha i Drugi svet.
- b. Priznaje Mohamada (S.A.) za poslednjeg Allahovog poslanika.
- c. Pokorava se zapovedima Allaha i Mohamada (S.A.) u svim stvarima.

d. Prijatelj je i pomaže muslimanima, ali je neprijatelj tlačiteljima.

Kur'an i Božija poruka

Kur'an je Božanska poruka i program za naše živote. Allah je u Svojoj Milosti poslao ovu Knjigu Svetlosti i Upućivanja ljudskom rodu preko Svog poslanika Mohamada (S.A.)

Kuran je Knjiga Istine, Pravde i Slobode. Uči nas najuzvišenijem, najdostojanstvenijem putu u životu. Uči nas Allahovom učenju i načinu bogoslužjenja Allaha. Uči nas potpunom raspoznavanju dobra i zla u etici i ponašanju.

Uči nas samopožrtvovanju, jer je Kur'an poruka mučeništva. Kaže nam: „Ne tlačite, ali ne pokoravajte se tlačanju. Ne budite u strahu od smrti u mučeništvu i ne sarađujte s tlačiteljima.“

Kur'an nam kaže: „Oslonite se na snagu i moć Allaha i ne plašite se nikoga do Njega. Budite nepokolebljivi i oštri sa neverniciima i protivnicima, bacite ih na kolena, ali jedni prema drugima budite ljubazni i milostivi.“

Kur'an nam kaže: budite ujedinjeni i zahtevajte istinu i pravdu jednoglasno. Poštujte versko vođstvo i izvršavajte zapovest borbe protiv tlačitelja i oslobođenja ljudi iz kandži tlačitelja. Na taj način ćete živeti u slobodi i časti na ovom, i imati sreću i blagoslov na Drugom svetu.

Muslimani moraju naučiti kako da čitaju Kuran i da, uz pomoć i poduku verskih učenjaka, razumeju Njegov sadržaj. Muslimani moraju praktikovati kuranski život, darujući i oslobađajući poduke sami, i takođe, učeći tome druge.

Naš sveti poslanik nam je govorio: „Najbolji među vama su oni koji uče Kur'an i podučavaju druge njemu.“

On nam je, takođe, rekao: „Ko god sledi Kur'an ići će u dženet, a onaj ko ignoriše Kur'an ići će u džehenem.“

Razmislite i odgovorite:

1. Šta se naziva religijom islama? Čemu nas uči islam?
2. Ko je gubitnik na Drugom svetu?
3. Šta su to halal stvari? Šta su to haram stvari?
4. Ko je musliman? Čega se musliman pridržava?
5. Čije su reči i poruke u Kur'anu?
6. Kakav ste program načinili da bi naučili Kur'an?
7. Ako se osoba ponaša prema odredbama Kur'ana kako će živeti na ovom i na Drugom svetu?
8. Ko su najbolji ljudi?

Dopunite sledeće rečenice:

- a. Religija islama daje ključ za sveta.
- b. Muslimani slede u svim stvarima.
- c. Musliman mora biti prijatelj i pomagač i neprijatelj tlačiteljima.
- d. Kur'an je Božanska poruka i naših života.
- e. Kur'an je knjiga i
- f. On nas uči najuzvišenijem i najplemenitijem života.
- g. Uči nas raspoznavanju i u i
- h. Kur'an je poruka
- i. Kur'an nam kaže da ne tlačimo i da se ne priklanjamo i da ne budemo od smrti i da ne sa tlačiteljima.
- j. Kur'an nam kaže da se pouzdamo u snagu i moć Allaha i da se od drugog sem od Allaha.
- k. Kur'an nam kaže da budemo ujedinjeni i da saglasno tražimo istinu i pravdu. Kur'an kaže da moramo poštovati i da moramo slušati naredbu utlačitelja i oslobođenju iz kandži tlačiteljstva.
- i. Naš sveti poslanik (S.A.) nam je rekao:

.....

Četrnaesta lekcija

Sveti Kur'an

Sveti Kur'an!
Sveti Kur'an! Knjiga upućivanja i svetlosti.
Sveta Svetiljka koja istinu čini tako blistavom.
Skida zaklone i oslobađa nam vidik.
Ukazuje nam na put, prav i ispravan,
Onaj od Koga smo primili ovu Knjigu.
Zato će Kur'an biti tvoj najbolji prijatelj.
Do raja, zadovoljstva bez kraja.
Ali, ako izabereš da Kur'an zanemariš,
Onda je ispred tebe pakao spreman.
Zato naš Kur'an držimo sve dražim i dražim,
Jer ka savršenstvu prilazimo sve bliže i bliže.
Svetu Knjigu koja mudre nadahnjuje
Našim blagom i životima štitimo najhrabrije.

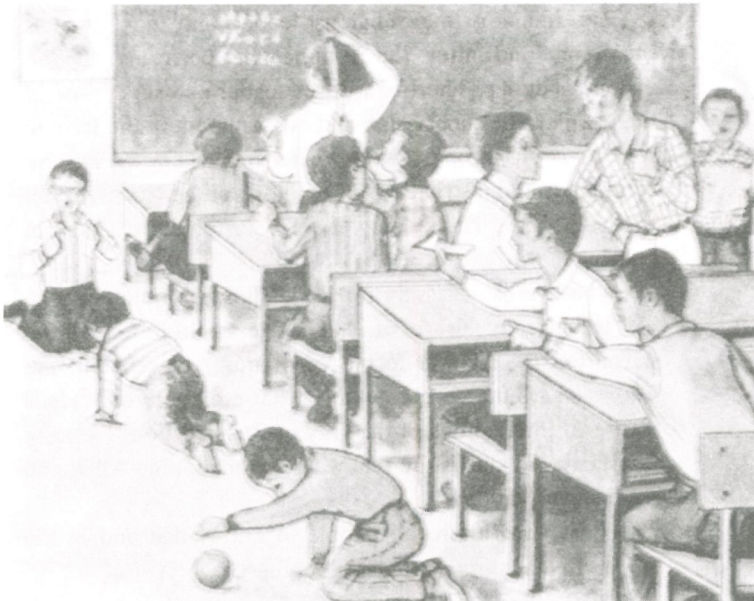
*** Naučite ovu pesmu napamet.***



Petnaesta lekcija

Šta rade učenici?

Šta rade učenici u učionici? Može li jedna neuka osoba da bude učitelj? Ukoliko učitelj ne bi mogao doći na nastavu za izvesno vreme, ko bi umesto njega mogao podučavati? Može li neka neuka osoba preuzeti njegovo mesto? Znete li ko radi posao poslanika po njegovom odlasku?



Znate li ko su vođe ljudi posle poslanika?
Da li znate ko čuva verske zakone posle poslanika?

Imam

Vođa muslimanske zajednice

Imam je verski vođa i poslanikov naslednik i posle poslanika on obavlja sve poslanikove dužnosti. Imam je vođa i nadzornik nad ljudima. Njegova odgovornost je nadgledanje i vođenje islamske zajednice. Imam zna sve religijske zapovesti i poduke i ljude podučava njima. Imam, kao poslanik, jeste savršen vođa.

Šta god je potrebno za vođstvo, imam zna. On je potpuno svestan Allaha. On je obavešten o zabranjenom (harem) i dopuštenom (halal) u religiji. On zna kakvo je ponašanje dobro, a kakvo loše. On je svestan realnosti Sudnjeg dana, džehenema i dženeta. On zna pravi put bogoslužjenja Allahu i postizanja spasenja.

On je superioran u odnosu na sve ljude u znanju i u mogućnosti da upravlja, i niko mu nije ravan.

Allah Sveznajući je svo ovo znanje dao imamu preko poslanika, i poslanik je taj koji je, na Allahovu zapovest, imamu poverio vođstvo i nadzor nad islamskim narodom.

Imam je zaštitnik religije i nadzornik nad islamskim društvom.

Pitanja i vežbanja:

1. Zna li ko je imam?
2. Ko postavlja imama? Koje dužnosti poverava imamu?
3. Koju vrstu znanja i svesti imam ima? Da li bilo ko drugi dostiže njegov nivo?
4. Ko je ovo znanje i svest stavio imamu na raspolaganje?

Dopunite sledeće rečenice:

- a. Imam je religije i naslednik poslanika.
- b. Imam je vođa ljudi i nad društvom je njegova obaveza.
- c. Allah Sveznajući je stavio svo ovo znanje na raspolaganje
- d. Imam je religije i nad društvom.

Šesnaesta lekcija

Prvi imam

Imam 'Ali (A.S.) amir al - mu'minin

Naš prvi imam je 'Ali, alejhis - salam. Na zapovest Allaha, sveti poslanik islama ga je predstavio ljudima i poverio mu čuvanje i nadzor nad islamskom zajednicom, da bi imam Ali mogao voditi ljude posle njega i biti njihov imam i njihov vođa.

Imam 'Ali (S.A.) je rođen u Meki, trinaestog dana meseca radžaba. Ime njegovog oca je bilo Abu Talib. Ime njegove majke je bilo Fatima. Ona je bila Asadova ćerka.

Imam 'Ali je bio mladi rođak svetog poslanika. Od ranog detinjstva je živio u poslanikovoј porodici. Poslanik ga je podizao i od poslanika je naučio etiku i prave životne vrednosti.

Kao dete, imam Ali je bio oštrouman i inteligentan. On je savršeno razumeo reči svetog poslanika i sprovodio ih u delo. Nije nikada rekao laž. Nikada nikoga nije zlostavljao. Uvek je bio veseo, uctiv i lepog ponašanja. Ophodio se sa ljudima sa poštovanjem. Bio je pošten i istinoljubiv. Često je pomagao svetom poslaniku. Bio je, takođe, jak i hrabar. Bio je prijateljski raspoložen i dobar prema ljudima. Nikad ih nije ljutio i niko nije imao srca da naljuti njega.



Svake godine po jedan mesec, pre nego što je primio poslaničku misiju, sveti poslanik je odalzio u pećinu da bi se tamo klanjao u samoći. Ime te pećine je bilo Hira. Tokom tog meseca 'Ali bi poslaniku donosio hranu i vodu.

Imam 'Ali (A.S.) je kasnije rekao: „Bio sam u planinama Hira sa poslanikom i bio sam svedok poslaničkih znakova kod njega.“

Imam 'Ali (A.S.) je bio prvi čovek koji je sebe nazvao muslimanom. U to vreme on je bio star oko deset godina, ali je bio tako inteligentan i dubokomislen da je savršeno razumevao dobro i zlo i shvatio je da Mohamad (S.A.) govori istinu i da je on zaista poslanik koga je postavio Allah.

Razmislite i odgovorite:

1. Kako se zvao naš prvi imam? Ko ga je postavio za imama?
2. Gde je bio rođen? Kojeg meseca? Kog dana?
3. Kako su se zvali njegovi roditelji? Kakav je bio njegov odnos sa poslanikom?
4. Kakav je on bio dečak? Da li je on ljutio drugu decu? Da li su druga deca ljutila njega? Zašto ne?
5. Ko ga je podizao? Koliko je bio star kada se izjasnio kao musliman?
6. Koji je prvi čovek koji je postao musliman?
7. Ko vas podiže? Kako se vi ponašate?
8. Da li ispravno sledite imam Alija (A.S.)?

Sedamnaesta lekcija

Rad i velikodušnost

Imam 'Ali je bio čovek koji je teško radio i imao priyatno ponašanje. Naporno je radio obrađujući zemlju i podižući vinograd. Obradio je nekoliko parcela i vinograda i zatim ih je poklonio sve u ime Allaha. Jednog dana je stekao parče ogoljene zemlje izvan Medine, koje je želeo da obradi. Da bi tako uradio, odlučio je da iskopa bunar. Odabrao je odgovarajuće mesto i, uzdajući se u Allahovu milost, počeo da kopa.

Prošlo je nekoliko dana, ali još uvek nije bilo znakova o bilo kakvoj vodi iz bunara.

Jednog dana, imam Ali je uzeo pijuk, ušao u bunar i, koristeći svu svoju snagu i energiju, radio zakratko vrlo naporno, ali još uvek nije bilo tragova vode. Umoran, izašao je napolje iz bunara, obrisao je znoj sa čela, malo se odmorio i ponovo ušao u bunar. Zamahivao je pijukom takvom jačinom da je zvuk njegovog daha mogao da se čuje svuda unaokolo. Posle snažnog udara pijukom, zemlja se iznenada raspukla i zažuborila je sveža, bistra voda.

On je brzo izašao iz onoga što je sada postalo predivan bunar u žednoj pustinji, koji bi uskoro mogao pretvoriti sve unaokolo u divan vinograd. Uskoro su se ljudi okupili da ga vide. Svi su govorili o tome.

„Kako je 'Ali veliki radnik“, rekao je jedan.

„Kako je 'Ali dobar i velikodušan čovek, to je Allah



velikodušan prema njemu i daruje ga dobrotom“, rekao je drugi.

„’Ali i njegovi nasljednici su postali bogati zauvek“, rekao je neko.

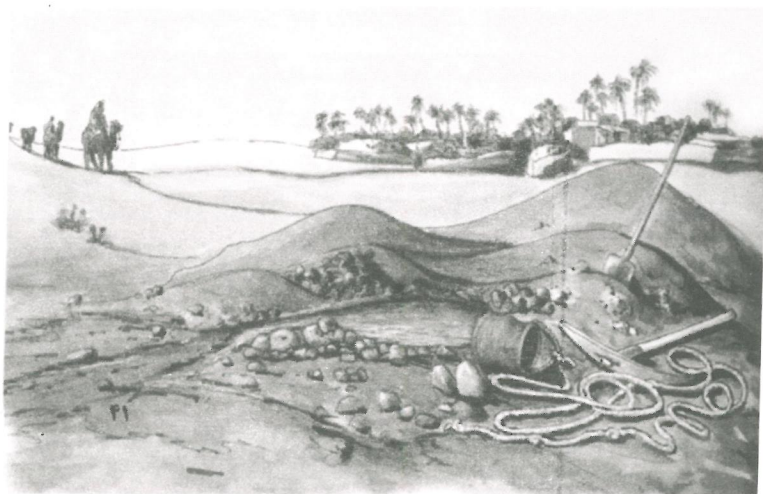
Pojedinci su čestitali imamu ’Aliju, dok su neki bili ljubomorni.

„Donesite mi hartiju i pero“, rekao je ’Ali (A.S.) i kada su tako učinili, on je seo i napisao sledeće:

„Poklanjam ovaj bunar i zemlju koja ga okružuje u dobrotvorne svrhe, da bi se dobit od njega koristila:

- a. radi pomoći siromšnima i beskućnicima,
- b. radi pomoći putnicima udaljenim od svojih kuća,
- c. radi obezbeđenja sredstava za brakove siročadi,
- d. radi obezbeđivanja medicinske pomoći siromašnima i
- e. radi činjenja dobrih stvari u opštem interesu.

Poklanjam ovaj bunar u dobrotvorne svrhe da bi odobrovoljio Allaha i radi nagrade na Drugom svetu, i da bih se sačuvao vatre džehenema.“



Pitanja i vežbanja:

1. Na koje načine je imam 'Ali odredio da će se trošiti novac od bunara?

2. Nabrojte neke dobre stvari koje su od opšte koristi.

3. Nabrojte stvari koje vi možete da uradite da bi pomogli svojim prijateljima.

4. Zašto je imam 'Ali (S.A.) poklonio taj bunar u dobrotvorne svrhe?

5. Kakve stvari vi činite da bi se spasli vatre džehenema?

6. Ispričajte svojim prijateljima lekciju koja mora biti naučena iz ove priče.

Osamnaesta lekcija

Drugi imam Imam Hasan (A.S.)

Drugi imam je imam Hasan (A.S.). Njegov otac je imam 'Ali (A.S.), a njegova majka je Fatima (A.S.), poslanikova (A.S.) ćerka.

On je rođen u gradu Medini, petnaestoga dana meseca ramazana, treće godine posle hidžre.

Sveti poslanik Mohamad (S.A.) voleo je imam Hasana (A.S.) jako puno i odnosio se prema njemu sa velikim poštovanjem i ponosom. On bi poljubio imama Hasana (A.S.) i rekao: „Volim Hasana i volim Hasanove prijatelje“.

On je, takođe, govorio: „Hasan i Husein su vođe mladih u dženetu“.

Imam Hasan je bio vrlo inteligentan i čestit. Bio je vrlo pažljiv u vezi klanjanja i namaza.

Bio je prijatelj siromašnima i pomagao im je.

Imam 'Ali (A.S.) je, u skladu sa poslanikovom zapovешću, predstavio imama Hasana kao svog naslednika i kao vođu i zaštitnika ljudi posle njega.

Imam Hasan je neprestano radio na uvećanju svesti ljudi i ulagao je velike napore da otkrije pravu prirodu tlačitelja da bi njihove laži i prevare postale vidljive i da bi pripremio teren za otpor.

Konačno, pogubljen je kao mučenik dvadeset osmog dana meseca safara, pedesete godine posle hidžre, a nje-

govo sveto telo sahranjeno je u Medini. Neka je večni mir sa njima.

Razmislite i odgovorite:

1. Koje godine je rođen imam Hasan (A.S.)? Kog meseca? Kog dana?

2. Kako je bilo ime njegovom ocu? Kako je bilo ime njegove majke?

3. Šta je sveti poslanik rekao o imamu Hasanu?

4. Kako se on ophodio prema bespomoćnima?

5. Ko je odredio imam Hasana (A.S.) da bude imam ljudima i vođa? Na osnovu čije zapovedi?

6. Kada je ubijen imam Hasan (A.S.)?

7. Gde je sahranjeno njegovo sveto telo?

Devetnaesta lekcija

Nemilosrdni neprijatelj

Imam Hasan (A.S.) je upravo stigao kući. Bio je umoran i nameravao je da se odmori. Upravo tada, na njegova vrata je zakucao čovek. Pitao je za dozvolu da uđe. Pozdravio je imama svojim „salam“ i seo. Imam Hasan je otpozdravio svojim „salam“, ophodio se sa njim sa poštovanjem i upitao ga kako je. Čovek je sedeo ćuteći. Bilo je očigledno da mu je nešto na pameti, ali da se ustručava da govori o tome. Imam je pogledao njegovo lice i sneveselio se. Znao je da čovek ima problem. Strpljivo, čekao je da mu čovek kaže svoju nevolju. Čovek je uzdahnuo: „Sine poslanikov!“, rekao je na kraju, „došao sam kod Vas da tražim utočište od neprijatelja. Nemilosrdnog, opasnog, okrutnog neprijatelja. Neprijatelja koji ne pokazuje poštovanje prema starijima, niti milosti prema mladima. Taj moćni i okrutni neprijatelj je zacrneo moje dane. Moj život je jad i ja sam bespomoćan. Sine poslanikov! Uslišite moju molbu i spasite me.“

Imam Hasan (A.S.) je pažljivo saslušao čovekove reči. One su na njega toliko uticale da je sav drhtao. Savio se ka njemu i upitao: „Ko je tvoj neprijatelj? Bilo ko da je, ja ću ti pomoći protiv njega. Ja sam musliman, a musliman mora braniti svoju potlačenu braću i pribaviti im njihova prava. Kaži mi, ko je tvoj neprijatelj?“

„Moj neprijatelj“, rekao je čovek kome je bilo toliko nelagodno da mu je lice bilo svo crveno,“ jeste siromaštvo. To je moj neprijatelj, koji ne poštuje ni starije, niti pokazuje samilost za mlade. Poslanikov sine, ja nisam lenj čovek, radim naporno, ali ne mogu da pokrijem svoje troškove. Problemi mi zadaju bola. Praznih sam ruku i u dugovima. Vi ste iz plemenite i velikodušne porodice, hoćete li me spasiti iz ove grozne situacije?“

Imam Hasan se jako ožalostio slušajući o problemima ovog čoveka. „Koliko god novca imamo u kući“, rekao je svom sluzi, „donesi meni“. Sluga je sve komade zlata koji su bili u kući stavio u veliki novčanik i doneo imamu Hasanu. Imam je to dao čoveku, a da bi ga oraspoložio, izvinio se što nema više. Zatim je rekao: „Plati svoje dugove ovim novcem i reši sve svoje probleme. Potom možeš zaraditi za život laka srca i duše. Nadam se da upornim radom možeš postati nezavistan. Ali, zaklinjem te da, ako te ovaj neprijatelj ponovo napadne, dođeš ponovo i požališ mi se. Siromaštvo ljudi koji kao ti rade naporno potiče otuda što im njihova prava nisu data na pavi način.“

*** Mi muslimani smo u obavezi da pomažemo siromašne i jadne i da štitimo njihova ugrožena prava. Moramo nastojati da uspostavimo pravdu i jednakost, kako bismo eliminisali siromaštvo.***

Razmislite i odgovorite:

1. Ko je bio neprijatelj ovog čoveka?
2. Zašto ga je on nazvao svojim neprijateljem?
3. Šta je mislio kada je rekao da ono ne pokazuje milosti prema deci?
4. Kakav je bio imam Hasanov odgovor?
5. Zašto je imam Hasan (A.S.) bio oneraspoložen kad je čuo za čovekov problem?
6. Šta je rekao svom sluzi?
7. Zašto se imam Hasan izvinjavao kada je dao čoveku novac?

8. Šta je rekao nakon što je čoveku dao naovac?
9. Šta je glavni razlog siromaštva?
10. Šta moramo raditi da bi uspostavili pravdu i jednakost među ljudima?
11. Pomažete li onima u nevolji?
12. Imate li sačinjen program za budućnost u vezi ovoga?

Dvadeseta lekcija

Treći imam Imam Husein (A.S.)

Imam Husein (A.S.) je mlađi brat imama Hasana (A.S.). Njegov otac je imam Ali, a njegova majka je Fatima (A.S.), ćerka svetog poslanika (S.A.).

On je rođen trećeg dana meseca šabana, četvrte godine posle hidžre, u Medini.

On je bio imam i vođa islamskog društva posle imama Hasana. Sveti poslanik je jako voleo imama Huseina. Poljubio bi Huseina i rekao: „Husein je moj, i ja sam Huseinov, ko god voli Huseina, voljen je od Allaha.“

Imam Husein je bio vrlo inteligentan i čestit. Vodio je brigu o siromašnima i siročićima. Bio je plemenit, jak i hrabar i nije pristajao na poniženja. Dizao se na borbu protiv tlačenja. Bio je istinoljubiv i pošten i mrzeo je neiskrenost i laskanje.

Imam Husein je jednom rekao: „U smrti na Allahovom putu ne vidim ništa drugo do večne sreće, a u dogovornom životu sa tlačiteljem ne vidim ništa do poniženja i uniženja.“

Dvadeset prva lekcija

Velikodušnost kao izraz ljubavi prema Allahu

Jedan od ranijih poslanikovih (S.A.) pratilaca je bio ozbiljno bolestan. Imam Husein (A.S.) je otišao da ga poseti. Video je da je čoveku izuzetno nelagodno. Uzdisao je i stenjao.

Imam Husein (A.S.) je postao vrlo neraspoložen. „Brate“, rekao je on, „zašto si toliko uznemiren? Kaži mi kako bih mogao učiniti nešto u vezi toga.“

„U dugovima sam“, rekao je bolesni čovek, „a nemam čime bih platio svoja dugovanja. Plašim se da ću umreti dužan.“

„Moj dragi brate“, rekao mu je imam Husein „ne žalosti se. Ja ću zaleći za sve tvoje dugove.“

„Ne želim da budem dužan kad umrem. Plašim se da ću umreti pre nego što budete mogli da platite moje dugove“, rekao je bolesni musliman. „Ne brinite se“, rekao mu je imam Husein, „verujem da mogu izmiriti tvoja dugovanja pre nego ti umreš“.

Imam Husein je ustao i otišao da uzme svoj novac i plati čovekova dugovanja. Pošto ih je sve platio, otišao je do čoveka da mu to kaže, što je čoveka učinilo vrlo srećnim. Allah je, takođe, bio vrlo zadovoljan zbog dobrote i velikodušnosti.

Naš sveti poslanik nam je govorio:
„Ko zadovolji vernika, zadovoljio je mene, a ko god
zadovolji mene, zadovoljio je Allaha.“



Razmislite i odgovorite:

1. Kada je neko od vaših prijatelja bolestan, da li odlazite da ga posetite?
2. Šta je imam Husein pitao muslimana? Kakav je bio čovekov odgovor?
3. Kako je imam Husein izlečio čovekovo neraspoloženje?
4. Da li dugujete bilo kome? Ne mislite li da morate platiti što je moguće pre?

5. Da li ste danas odobrovoljili muslimana? Kako?
6. Šta nam je sveti poslanik rekao u vezi zadovoljenja vernika?

Dvadeset druga lekcija

Četvrti imam Imam Sadžad, Zejnul Abidin (A.S.)

Ime imama Sadžada je bilo 'Ali. On je rođen petnaestog dana, meseca džamadi al-tani, trideset osme godine posle hidžre, u Medini.

Njegov otac je imam Husein (A.S.), a njegova majka je Šahr Banu. U saglasnosti sa Božanskim zakonom, imam Husein je odredio imama Sadžada da bude ljudima imam posle njega.

Kada je imam Husein poginuo kao mučenik kod Karbale, imam Sadžad je, takođe, bio prisutan. Ali, kako je bio bolestan, nije bio u mogućnosti da se bori zajedno sa drugima protiv Jazidovih trupa, pa tako i nije pogubljen kao mučenik.

Za vreme svog putovanja iz Karbale, održao je govore u Kufi i Damasku, i obavestio je ljude o svetim namerama svoga oca. Na taj način je osramotio Jazida.

Imam Sadžad je voleo da siročad, siromašni i hendikepirani dolaze u njegovu kuću i budu mu gosti.

Davao je hranu i odeću mnogim porodicama koje su bile siromašne i ugrožene.

Imam Sadžad je bio toliko ozbiljan u bogoslužnju Allahu, da su ga zvali „Zejnul - Abadin“, što znači „ukras poklonika“, dok „al - Sadžad“ znači „onaj koji čini sedžde često i dugo“.

Živeo je na ovom svetu pedeset sedam godina, a umro je dvadeset petog dana, meseca muharema, devedeset pete godine posle hidžre, u Medini. Sahranjen je tamo na groblju Baki. Neka je večni mir sa njim!

Pitanja:

1. Kako se zvao četvrti imam? Ko je bio njegov otac? Kako je bilo ime njegovoj majci?

2. Kako je on, nakon što mu je otac poginuo kao mučenik, obavestio ljude o namerama svoga oca?

3. Šta znači „Zejnul - Abidin“? Šta znači „Al - Sadžad“? Zašto su mu data ta dva imena?

4. Koliko godina je živeo? Kada je umro?

5. Gde je sahranjen?

Sada ste naučili o životima četvorice imama. Možete li pobrojati njihova imena po pravilnom redosledu?

Dvadeset treća lekcija

Usrdno moleći Allaha

Jedan pripovedač je govorio: „Jedne noći sam činio tavaf oko Svete Kabe u Meki. Video sam mladog čoveka koji je u rukama držao prekrivač sa Kabe i plakao. Usrdno je molio Allaha. Govorio je: „O Gospodaru Univerzuma, oči svih ljudi na svetu zatvorile su se radi sna, sunce je zašlo, a zvezde su se pojavile na nebu. Ali Ti, Gospodaru Univerzuma, Ti si uvek budan, živ i jedina si stalnost. Kontroluješ svet i njegove stanovnike.“

„O, Gospodaru svih bića, vladari su čvrsto zatvorili svoje kapije i postavili čuvaru na njima. Ali vrata Tvoje Kuće, o Dragi Gospodaru, uvek su otvorena svima, Ti si uvek spreman da pomogneš unesrećenima, izlečiš bolesne i pomogneš potlačenima.“

„O, Allahu Milostivi, Voljeni, ovo bespomoćno biće je došlo k Tebi ove tamne noći, možda ćeš mu pomoći.“

„O, Allahu, Ti Koji odgovaraš na vapaje bespomoćnih u noćnoj tmini!“

„O, Allahu, Ti Koji spašavaš ojađene od njihovih nevolja!“

„O, Allahu, Ti Koji pomažeš svojim stvorenjima kada su u nevolji!“

„O, Allahu, Ti Koji lečiš one u mukama!“

„O, Gospodaru! Tvoji gosti su usnuli oko Tvoje kuće,



ali Ti, Obožavani Gospodru, Ti si Jedini koji ne spava. Ti si Taj Koji motri na svet i na sva njegova stvorenja.“

„O, Gospode, došao sam Tebi ove tamne noći, molim Ti se, jer si Ti Sam rekao da Ti se molimo.“

„O, Allahu, preklinjem Te pokraj ove Svete Kuće da imaš milosti za Svog slugu. O, Gospode, ako Tvoja stvorenja ne dođu Tvojoi kući i ne polože svoje nade u Tebe, čijoi će kući ići i u koga će položiti svoje nade?“

„Postao sam vrlo raspoložen“, nastavio je pripovedač, „slušajući mladića kako usrdno moli Boga, zaklinjući se na svoju odanost Njemu. Prišao sam bliže da vidim ko je taj mladi čovek. Video sam da je to imam al - Sadžad, Zejnul - Abidin, i shvatio sam da je samo on mogao preklinjati Allaha na takav način.“

Vežbanja:

- a. Pročitajte lekciju jasnim glasom i glasno.
- b. Odaberite deset rečenica iz lekcije i prepešite ih svojim najboljim rukopisom.

Dvadeset četvrta lekcija

Obavljanje namaza Najbolja zaloga za Drugi svet

Namaz je među najvišim aktima ibadeta. Namaz nas približava Allahu i najbolja je zaloga za Drugi svet.

Ako namaz sprovodimo pravilno, bićemo u blagostanju i sreći na Drugom svetu.



Sveti poslanik Mohamad (S.A.) nam je govorio:

„Volim da činim namaz na ovom svetu: zadovoljstvo moga srca i svetlost mojih očiju je namaz“.

On nam je, takođe, govorio:

„Namaz je kao pročišćavajući i osvežavajući potok koji vernika osvežava potpuno pet puta dnevno.“

Pri namazu, mi govorimo sa Allahom i skrećemo pažnju naših misli i našeg srca ka Njemu. Allah i Njegov poslanik ne vole one koji propuštaju da obave svoje namaze.

Sveti poslanik (S.A.) nam je rekao:

„Ogorčen sam onima koji ne čine obavezne namaze.“

Bog voli ljude koji čine namaz i daje im prekrasnu nagradu. On posebno voli decu koja obavljaju namaz od ranog detinjstva.

Svaki musliman čini pet namaza svakog dana:

- jutarnji namaz, zvan sabah-namaz, od dva dela, ili rekata,
- podne–namaz, od četiri rekata,
- poslepodnevni namaz, zvan ikindija, od četiri rekata,
- predvečernji namaz, zvan akšam, od tri rekata i
- večernji namaz, zvan jacija, od četiri rekata.

Razmislite i odgovorite:

1. Šta nam je sveti poslanik Mohamad (S.A.) rekao u vezi namaza?

2. Šta treba da činimo da bismo uživali u blagostanju na Drugom svetu?

3. Koliko namaza musliman čini svakog dana? Koliko delova ima svaki namaz?

4. Šta nam sveti poslanik kaže o onima koji propuštaju da čine svoje namaze?

5. Koju decu Allah puno voli?

6. Da li ste vi među decom koju Allah toliko voli?

*** Pre nego što pristupamo namazu moramo obaviti neophodno obredno pranje „abdest“. Učinite „abdest“ u prisustvu oca i pitajte ga da li ste ga pravilno obavili.***

Dvadeset peta lekcija

Kako obavljamo namaz?

Namaz obavljamo na sledeći način:

1. Stanemo licem okrenuti prema *kibli* (Kabi u Meki) i opredeljujemo našu nameru, ili *nijat*. To znači da svesno i koncentrisano odlučujemo da obavimo namaz iz ljubavi prema Allahu. Na primer, odlučujemo da obavimo podnevni namaz, od četiri rekata, „u Allahovoj blizini“.

2. Pošto smo tako odlučili, podignemo ruke u visinu svojih ušiju, dlanova okrenutih unapred, i kažemo reči: „Allahu akbar“.

3. Posle ovog „*takbira*“, govorimo suru al - Hamd, koja glasi:

Bismillāhir-Rahmānir-Rahīm

Al-hamdu lillāhi Rabbil-Ālamīn

Ar-Rahmānir-Rahīm

Mālikī Jomīd-Dīn

Ijaka na'budu va ijāka nasta'īn

Ihdinas-sirātal-mustakīm

Siratal-ladhīna an'amta 'alejhim

Gajril-maghdūbi 'alejhim valād-dāllīn.

Po izgovaranju sure Hamd, izgovaramo drugu celu suru iz Kur'ana, na primer Suru al-Ikhlās:

Bismillāhir-Rahmānir-Rahīm

Kul Huva-llāhu Ahad

Allāhus-Samad



Lam jalid va jūlad
va lam jakun lahu kufuvan Ahad.

4. Zatim činimo ruku klanjanja Allahu. To znači da se naklonimo toliko da možemo stviti naše ruke na naša kolena. U tom položaju kažemo:

Subhāna Rabbiyal-'Azīmi vabihamdih.

Zatim se uspravimo i kažemo:

Sami 'allahu liman hamidah.

5. Zatim počinjemo *sedžde*, padanje ničice. To znači da prislonimo naše čelo na zemlju, ili na kamen, ili na drvo, dlanova naše obe ruke, naših kolena i vrhova naša dva velika prsta na zemlji.

U tom položaju kažemo:

Subhāna Rabbijal - Ā'lā va bi hamdih.

Zatim podignemo našu glavu iz sedžde i sednemo mirno za trenutak, a zatim se vratimo u isti položaj da bismo činili drugo sedžde, isto kao i prvo.

6. Posle činjenja drugog sedžde, ustanemo da ponovo učinimo drugi rekat. Dok ustajemo, govorimo:

Bihavlil-lahi va kuvvatihi akūmu va ak' ud.

Zatim izgovaramo suru al-Hamd i drugu suru, baš kao u prvom rekatu.



Pošto izgovorimo dve sure u drugom rekatu, govorimo „*gunut*“. To znači da podignemo naše ruke do visine naših ramena, dlanova okrenutih nagore i govorimo molbu. Na primer, kažemo:

Rabbanā ātinā fid-dunjā hasanah, va fil-ākhirati hasanah, va kinā adhāban-nār (Gospode Naš, daj nam dobra na ovom i na Drugom svetu, i spasi nas kažnjavanja u ognju).

Zatim činimo *ruku'* i *sedžde*, isto kao i u prvom rekatu.

7. Posle činjenja dva sedžde iz drugog rekata, moramo sedeti mirno i reći „*tašahod*“. To znači da kažemo: Alhamdulillāh.

Ašhadu an lā ilāhā illā l-lāh vahdahu lā šarīka lah, va ašhadu anna Muhammadan' abduhu va rasuluh.

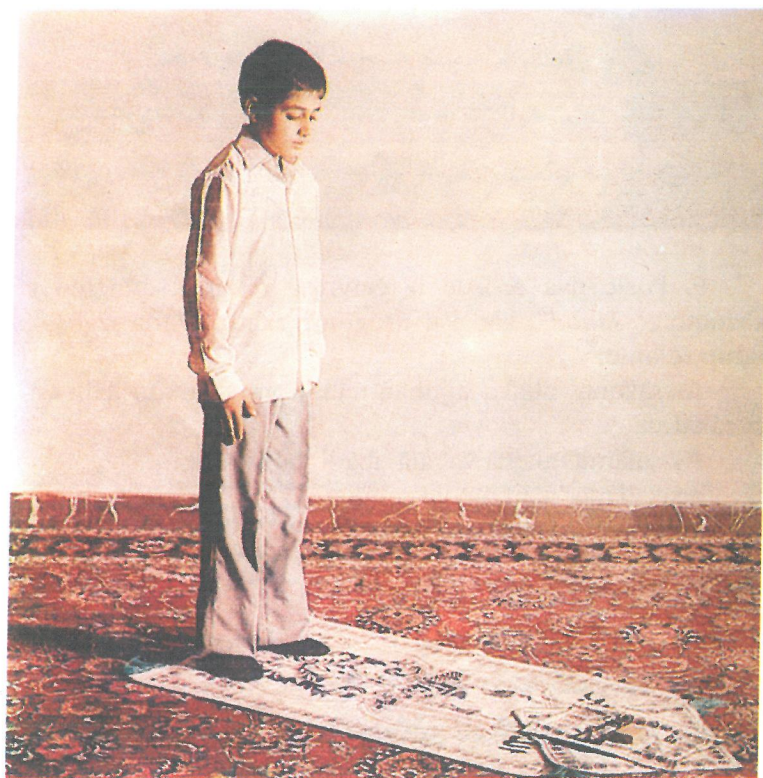
Allāhumma sallī' alā Muhammadin va ali Muhammad.

8. Po izgovaranju ovog „*tašahod-a*“, ustajemo da bismo činili treći rekat. U trećem rekatu ne govorimo *suru al-Hamd*, ni drugu *suru*. Umesto toga, tri puta kažemo:

Subhāna-llāhi val-hamdū-lillāhi va la ilāha illa-llāhu vallāhu akbar.

Zatim činimo *ruku'* i sedžde baš upravo kao i u drugim rekatima.

Zatim ustajemo zbot četvrtog rekata i izvodimo ga kao treći rekat.





9. Posle dva sedžde iz četvrtog rekata, sednemo i kažemo „*tašahod*“, kao i u drugom rekatu. Onda izgovaramo selame:

As-sālāmu’ alajka ajjuhān-nabiju va rahmatu-llāhi va barakātuh.

As-salāmu’ alajnā va’ alā’ ibādi-llāhis-sālihīn.

As-salāmu ’alajkum va rahmatullāhi va barakātuh.

Tako završavamo naš namaz.

Pažnja:

1. Popodnevni i večnji namaz činimo isto kao i podnevni namaz, ali za nijat moramo imati nameru da klanjamo ikindiju, ili akşam namaz, „u blizini Allaha“.

2. Magreb namaz ima tri rekata. Zato činimo nijat da bismo činili tri rekata magreb-namaza... i govorimo drugo tašahod i salam-e na kraju trećeg rekata, i tako je okončan magreb namaz.

3. Jutarnji namaz ima dva rekata. Zato činimo *nijat* za dva rekata, i govorimo *salam-e* od namaza posle tašahoda iz drugog rekata, i namaz je okončan.

4. Vreme jutarnjeg namaza je od prve jutarnje svetlosti do izlaska sunca.



5. Vreme podnevnog i poslepodnevnog namaza, koji moraju biti obavljani u pravilnom redu, jeste od podneva do zalaska sunca.

6. Vreme magreb i akšam namaza, koji moraju biti obavljani u pravilnom redu, jeste od početka zalaska sunca do ponoći.

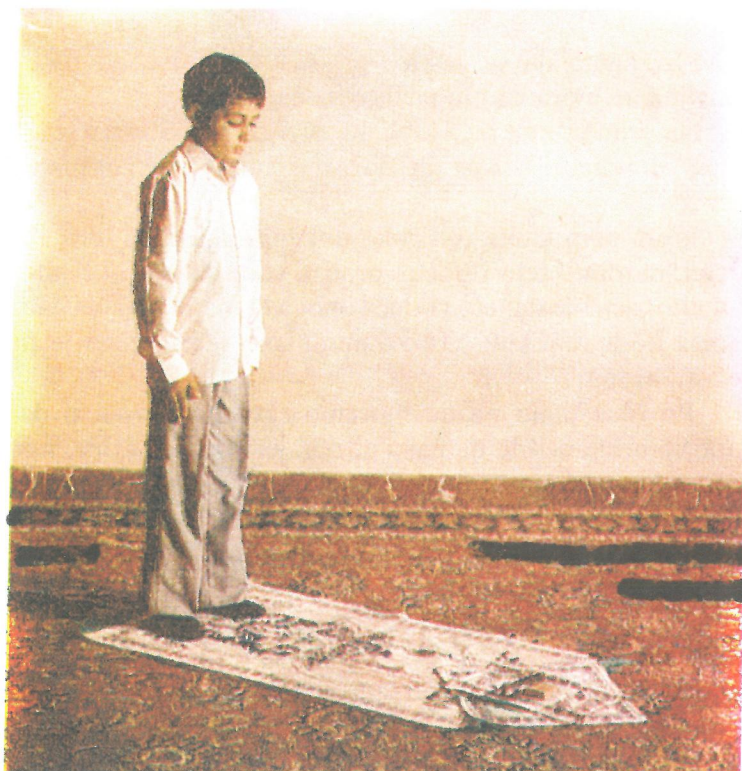
Pitanja i vežbanja:

1. Izgovorite suru al-Hamd i drugu suru po sećanju.
2. Šta izgovaramo za vreme ruku?
3. Šta izgovaramo kad činimo sedžde?



4. Šta izgovaramo za „gunut“?
5. Šta izgovaramo za „tašahod“?
6. Kažite salam-e iz namaza.

Pokušajte da naučite da činite namaz savršeno, bez grešaka, i učinite namaz sa nekim od članova svoje porodice u džamiji, kako bi zadobili Allahovu milost, in šā'Allah.



Dvadeset šesta lekcija

Održavanje higijene

Svi znamo da su čestice prljavištine štetne po naše zdravlje i da moramo biti pažljivi sa njima.

Na primer, mokraća i fekalni otpaci ljudskih bića jesu prljavi, i religija islama ih naziva „*nadžes*“, u značenju nečisti.

Islam nam kaže: „Ukoliko oni zaprljaju naše telo, ili odeću, moramo telo i odeću prati u vodi da bi ih očistili. Takođe, važno je da telo i odeća onoga ko namerava da čini namaz budu savršeno čisti. Zabranjeno je i grešno jesti nečistu hranu.

Pri obavljanju nužde moramo sesti na taj način da kapljice urina ne idu na našu odeću, jer kapljice urina, ma kako bile male, čine naše telo i odeću prljavim.

Takođe, moramo očistiti analni otvor. To činimo [REDACTED]
[REDACTED] vodom (sipajući vodu našom [REDACTED]
[REDACTED] desnom rukom).

Po izlasku iz toaleta, dobro je oprati ruke vodom i sapunom.

Mokriti, ili vršiti nuždu okrenut prema *kibli*, ili okrenut leđima *kibli*, zabranjeno je i grešno.

Moramo sedeti dok mokrimo i ne smemo mokriti stojeći.

Naš sveti poslanik nam je govorio:

„Ne mokrite stojeći.“

„Ne smemo obavljati prirodnu potrebu pored reka i potoka, ne ispod drveća voćaka, niti na ulicama i prolazima.“

Religija islama je čista religija i uči nas:

„Čistoća je deo religije“.

Mladi musliman radi teško da bi svoje telo i odeću održavao čistim, i uvek je čist.

Dvadeset sedma lekcija

Post Značajan čin ibadeta

Mesec ramazan je veliki mesec, mesec ibadeta, namaza i posta. Mesec nesebičnosti, samilosti i samožrtvovanja. Vreme pre zore (sahar) svakoga dana meseca ramazana je izuzetan. Muslimani ustaju za „sahar“ za vreme meseca ramazana i čine namaze, dove i obrede. Možda ste vi videli svoje roditelje tako ustaju iz kreveta u sahar za vreme meseca ramazana, obavljaju abdest, klanjaju, čine dove i preklinju Allaha, a zatim obeduju svoj posebni sahar obed u nameri da poste do zalaska sunca dolazećeg dana.

Dobra deca, takođe, vole sahar vreme meseca ramazana. Oni ustaju i učestvuju u obredima sahara sa svojim roditeljima, a zatim ne obeduju do podneva, ili toliko dugo koliko mogu da izdrže. Na taj način oni dele blagodeti i nagrade posta sa odraslima.

Imati gosta na ručku za *iftar*, obed kojim se okončava post po zalasku sunca, jeste jedno od najboljih delanja jednog muslimana. Ko god ima gosta koji posti u vreme *iftara*, i posluži ga hranom, dobiće od Allaha mnogo blagodeti i darova.

Pitanja:

1. Šta mesec ramazan čini posebnim? Kakvi su obredi u tom mesecu?
2. Šta čini musliman tokom ramazana za vreme sahra?
3. Kako deca učestvuju u blagodetima i nagradama zbog posta?
4. Šta je jedna od najboljih činidbi koje vršimo u vreme iftara?

Dopunite sledeće rečenice:

- a. Mesec ramazan je mesec klanjanja. Mesec nesebičnosti i
- b. Vreme sahra u mesecu ramazanu je vrlo
- c. U mesecu ramazanu, muslimani ustaju u vreme sahara u nameri da do zalaska sunca.
- d. deca, takođe, vole sahar u mesecu ramazanu.
- e. Oni obeduju za sahar i ne ili piju bilo šta do podneva ili
- f. Ko god posluži gosta koji posti u vreme iftara, primiće od Allaha i

Dvadeset osma lekcija

Salam, reč ljubaznosti

Naš sveti poslanik Mohamad (S.A.) sedeo je jednog dana sa pratiocima i razgovarao. Tada je ušla jedna osoba, ne tražeći dozvolu, i čak ne rekavši svoj salam

„Zašto nisi rekao salam?“, upitao je poslanik.

„Zašto nisu upitao za dozvolu da uđeš?“

„Vrati se natrag. Zatraži dozvolu da uđeš i pozdravi nas svojim salam, pre nego što uđeš“, naložio je on.

Sveti poslanik nam je u vezi *salam-a* rekao:

„Muslimani, nećete ući u dženet ako niste ljubazni jedni sa drugima, ako jedno drugome ne kažete salam srdačno, kad god se sretnete.“

„Kažite *salam* uvek glasno i odgovorite na isti način.“

„Bog najviše voli onoga koji prvi govori *salam*, i daje mu bolju nagradu i blagodeti.“

„Prvo kaži *salam*, a zatim šta god imaš da kažeš“.

Da li znate njegovo ime?

Možda je on neko od vaših prijatelja. On radi naporno da savlada islamske manire i primeni ih u praksi.

On druge pozdravlja srdačno svojim *salam*, govoreći: „Salamun 'alajkum“ i uzvraća svoj *salam* smešeći se svakom ko mu kaže *salam*. Kad god vidi nekog od svojih prijatelja, postaje radostan i sa osmehom se rukuje, govori *salam* i pita za njegovo zdravlje i blagostanje.

Kad god ga pitaju za njega, on kaže: „Al-hamdu lilāh, dobro sam“. Pri ulasku u kuću pozdravlja svoje roditelje i celu porodicu svojim *salam*, i kaže „do viđenja“ kad god izlazi iz kuće.

Zahvaljuje se svakome ko je ljubazan sa njim i, ako je u mogućnosti, uzvraća toj osobi ljubaznošću za ljubaznost.

Kad god se priključuje nekom skupu, kaže svoj *salam* jasnim glasom i seda gde je prikladno.

Nikada ne stavlja prst u nos ispred drugih, ne pljuje, niti isteže noge.

Nikada ne prekida nikoga i ne govori mnogo. Nikada nije bezrazložno neraspoložen i uvek govori lepo i učtivo.

Kada kihne, stavlja svoju ruku preko usta i nosa, i potom kaže: „Al-hamdu lillāh“.

Poznajete li tog dečaka? Da li znate njegovo ime?

Njegovo ime je Nasir. Njegovo ponašanje je vrlo dobro i zato ga Allah voli i daće mu predivnu nagradu.

Dobri ljudi ga, takođe, vole i poštuju ga. Da li se i vama sviđa? Zašto?

Razmislite i odgovorite:

1. Šta je naš sveti poslanik Mohamad (S.A.) rekao ovom čoveku?

On čak nije ni načinio grešku, ili jeste?

2. Kako moramo reći *salam* jedan drugome? Kako uzvraćamo naš *salam*?

3. Ko od vaših prijatelja najupornije pokušava da svoj *salam* kaže prvi?

4. Šta činite kada želite da uđete u nečiju sobu?

5. Koga najviše Allah voli, osobu koja svoj *salam* kaže prva, ili osobu koja uzvraća svoj *salam* kada je pozdravljena?

*** Zabranjeno je pozdrav „*salamun alajkum*“ uputiti osobi koja nije musliman, ali može se reći „*salam*“ i može se odgovoriti „*alajkum*“, ukoliko nam kažu „*salam*“.***

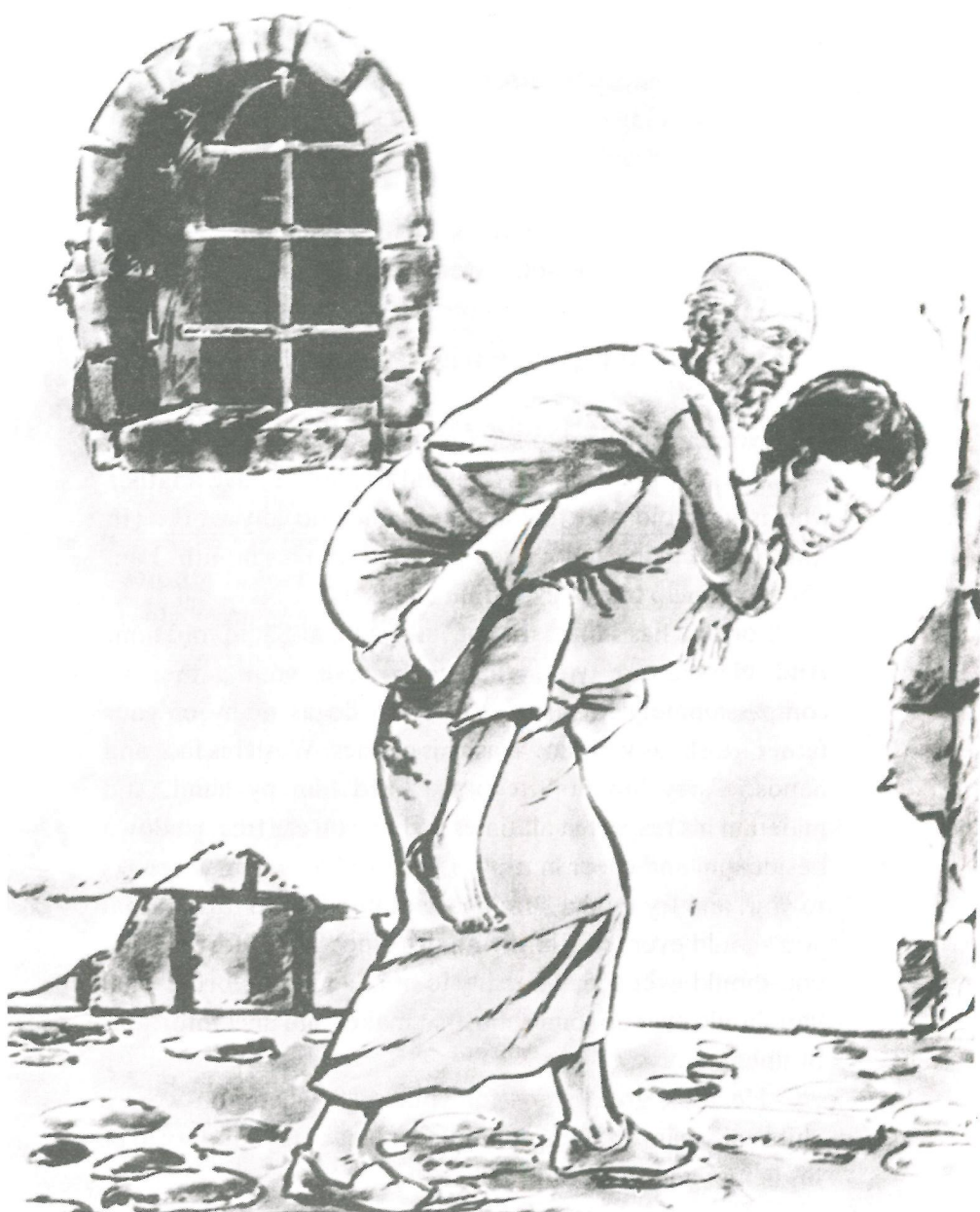
Dvadeset deveta lekcija

Ponašanje prema roditeljima

Mladi čovek je otišao da poseti imama Džafar al-Sadeka (A.S.). „Poslanikov sine“, rekao mu je on, „imam oca koji je jako star i nemoćan. Ne može bilo šta da radi. Ne može da šeta. Ne može čak ni hranu da stavi u usta. Primoran sam da mu pomažem u svemu što radi.“

„Sreća ti se osmehnula“, rekao mu je imam al-Sadek. „Neka si blagosloven kada brineš o ocu na taj način. Pokušaj da obaviš što više dužnosti tvoga oca. Peri njegovu odeću. Umivaj njegovo lice i ruke. Nosi ga na kupanje. Hrani ga rukom i očuvaj njegovo poštovanje sve vreme. Kada si slobodan, sedni pored njega i orasploži ga. Slušaj ga kada ti govori i pokušaj da mu daš mira. Bog zabranjuje da se sa njim bilo kada ponašaš sa nepoštovanjem. Bog zabranjuje da s njim bilo kada oštro razgovaraš. Bog zabranjuje da učiniš bilo šta što bi učinilo da se oseća nelagodno ili nesrećno.“

„Podneo je velike žrtve radi tebe kada si bio dete“, nastavio je imam al-Sadek. „Sada je tvoja dužnost da mu pomažeš i da ga služiš.“ „Zahvali Allahu“, rekao mu je imam al-Sadek, „što ti je dao snage da služiš svoga oca i pridobiješ blagoslov na taj način. Allah je želeo da ti na taj način oprosti grehe, da te poštedi kažnjavanja u ognju, i da ti da predivnu nagradu u džennetu.“



*** Bog nam je rekao da obožavamo samo Njega,
a da uvek budemo ljubazni i od pomoći našim
roditeljima.***

Pitanja:

1. Zašto je imam Džafar al-Sadek (A.S.) rekao mladom čoveku da je on srećan i blagosloven?
2. Šta je imam al-Sadek (A.S.) rekao mladom čoveku da čini?
3. Kakve nam je zapovesti izdao Allah o tome kako da se ponašamo sa našim roditeljima?
4. Kako vi pomažete svojim roditeljima?

Vežbanja:

Pročitajte ovu lekciju članovima svoje porodice i razgovarajte sa njima o vašim dužnostima prema roditeljima i dedi i baki.

Trideseta lekcija

Dete mučenik

Po smrti svoga oca kao mučenika, sin imama Hasana, Abdulah, živio je sa svojim svetim stricem, imamom Huseinom (A.S.), koga je mnogo voleo. Imam Husein je, takođe, osećao veliku ljubav za svog mladog sinovca.

Abdulah je otišao u Karbalu sa svojim stricem i video sve što se tamo dogodilo. Video je svoju mladu braću i rođake kako oblače ratnička odela i sa pokličom „Allahu akbar“, vijući svoje mačeve, žure ka bojnopolju. Video ih je kako vode bitku protiv neprijatelja religije i Kur'ana, nevernika i licemera, i video je kako ih ubijaju i bivaju ubijeni. Video ih je natopljene svojom sopstvenom krvlju, dajući život i snagu islamu svojim mučeništvom.

Kada su njihova tela doneta u poseban šator za mučenike, Abdulah je odlazio i plakao nad njima. On je želeo da ode na bojno polje i bori se protiv tlačitelja i štiti islam i njegovog svetog vođu, imama Huseina (A.S.), ali, bio je vrlo mlad i nisu mu dozvolili. Bio je to dan Ašure i svi njegovi prijatelji, braća i sve hrabre imam Huseinove trupe su bile pobijene, i Abdulah je video smrt u mučeništvu svakoga od njih. Pre nego što bi požurili na bojno polje, čuo je svakog mučenika kako šalje svoje poslednje zbogom, obećavajući da nikada ne napusti svoga vođu i imama, ili da ga ostavi samog.

Zadnji od imam Huseinovih ljudi je hrabro dao svoj život. Pogubljen je kao mučenik. Tada je imam Husein ostao sam na bojnopolju. Abdulah je stajao blizu šatora za mučenike gledajući svog strica iz daljine. Jedan sat kasnije, nije mogao više videti svoga strica. Bez razmišljanja, nagonski je potrčao prema bojnopolju. Njegova strina, Zejnab, želela je da ga spreči, ali nije uspela. Abdulah je želeo da pronađe svog strica i zaštititi ga. Konačno, našao ga je natopljenog njegovom sopstvenom krvlju. Smeten i zaprepašćen, zastao je zureći u okrvavljeno lice svog dragog strica. Imam Husein je otvorio svoje oči i obojica su pogledala jedan u drugog.

Iznenada, podigla se sablja da zada konačni udarac imamu Huseinu (A.S.). Abdulah je video blesak sablje i podigao je svoju glavu. „Da li želiš da ubiješ mog strica, ti prljavi izdajico!“, kriknuo je. I odmah je zaštitio okrvavljeno telo svoga strica svojom rukom. Sablja je pala. Isekla je Abdulahovu ruku, i telo tog hrabrog i nesebičnog dečaka palo je na grudi imama Huseina (A.S.). Tako je postao mučenik, šaljući poruku džihada i slobode mladima svih naraštaja.

Svojim poslednjim dahom, imam Husein mu je rekao: „Drago moje dete, mučeništvo je naš ponos. Tvoj otac, imam Hasan, i tvoj deda, sveti poslanik, čekaju te u dženetu i mi im odlazimo zajedno.“

Pitanja:

1. Ko je bio Abdulah? Ko je bio njegov otac?
2. Šta je on video na dan Ašure?
3. Zašto mu nisu dozvolili da ide na bojno polje?
4. Kakva je bila poruka mučenika koji su govorili svoje poslednje zbogom?
5. Kako je pogubljen Abdulah? Šta je on rekao neprijateljskom vojniku pre nego je mučenički pogubljen?
6. Šta mu je imam Husein rekao svojim poslednjim dahom?

Vežbanja:

a. Možete li napisati ovu lekciju onako kako bi je napisao mladi mučenik? Počnite ovako: „Moje ime je Abdulah, i ja sam imam Hasanov sin (A.S.)”.

b. Možete li napisati priču o drugom čuvenom mučeniku?

Pročitajte je svojim drugovima iz razreda.

